

ΕΤΟΣ Β. 1887. ΤΕΥΧΟΣ 31

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΤΟ ΧΑΡΕΜΙΟΝ

Χαρέμιον είναι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς οἰκίας, ὅπερ εἰδικῶς ὠρίσται ὡς διαμοιγή τῶν γυναικῶν. Ἡ ἀραβικὴ λέξις Χαρήμη περιλαμβάνει οὐχὶ μόνον τὰς ἐν τῷ Χαρεμίῳ διαμενούσας γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ ἀπαξάπην τὸ προσωπικὸν τοῦ Γυναικωνίου. Ἐσωτερικῶς τὸ Χαρέμιον οὐδὲν ἔχει ἄξιον περιγραφῆς. Τὰ παράθυρα τοῦ Γυναικωνίου δὲν πρέπει νὰ βλέπωσι πρὸς τὴν ὁδὸν ἀλλὰ συνήθως πρὸς τινα κήπην, ἢ τὴν ἔσωτερικὴν αὐλήν, τίθενται δὲ ἐν τοῖς παραθύροις δικτυωτὰ πλαίσια, ἵνα μὴ εἰσδύῃ εὐκόλως ὁ ἀδιάρκιστος ὀφθαλμὸς τῶν ἀνδρῶν.

Νομίζουσι τινες ὅτι τὸ Χαρέμιον εἶνε τόπος λαγνίας καὶ ἀνιθικότητος, ἀλλ' οἱ αὐτῷ φρονῶντες σφάλλουσι μέγα. Ἀποδίδεται ἡ ὑπαρξίς τοῦ Χαρεμίου καὶ ἐπομένως ἡ τῆς πολυγαμίας, εἰς τοὺς Μουσουλμάνους, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἐπίσης ὀρθόν, διότι οἱ Μουσουλμάνοι τοὺς ἠρησκευτικούς καὶ κοινωνικούς αὐτῶν θεσμοὺς ἔλαβον παρὰ τῶν Ἑβραίων. Ὁ ἀρχαῖος Ἰσραηλιτικὸς νόμος δὲν ἀναγνωρίζει τὸ τέκνον τῆς

δούλης ὡς τὸ τῆς ἐλευθέρης γυναικός; δὲν ἔγομεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, μετὰ ἄλλων πολλῶν παραδειγμάτων, τὸν βίον τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, τῆς Σάρρας καὶ Ἄγαρ, τοῦ Ἰακώβ, τῆς Λείας καὶ Ραχὴλ; χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὸν Δαυὶδ καὶ Σολομῶντα. Ἐκ τῶν δώδεκα Πατριαρχῶν, τέσσαρες ἦσαν τέκνα μητέρων δούλων, καὶ μολοντούτο συμμετέσχον μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ἡγηθῶσι τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δὲν πρέπει νὰ πιστεῦθῃ τις ὅτι πᾶσαι αἱ γυναῖκες τοῦ Χαρεμίου εἰσὶν ὠρισμέναι πρὸς τέρψιν τοῦ οἰκοδεσπότη. Τὸ Χαρέμιον πλουσίου δέον νὰ ἔχη πολυάριθμον ἀκολουθίαν· ἕκαστον ἄτομον ἐκπληροῦ ἰδιζήσουσαν ὑπηρεσίαν. Αἱ δούλαι αἱ ἀνήκουσαι τῷ οἰκοδεσπότη κατέχουσι τὸν πρῶτον βαθμόν· τὸν δεῦτερον ἔχουσιν αἱ δούλαι τῶν οἰκοδεσποινῶν· τὸν τρίτον αἱ τροφοὶ τῶν παιδῶν· τὸν τέταρτον αἱ δούλαι τῶν δούλων, αἵτινες κατέστησαν μητέρες καὶ τέλος τὸν τελευταῖον αἱ δούλαι τῶν δούλων· αἱ τελευταῖαι αὗται εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μαῦραι τῆς Ἀθυσσινίας ἢ τοῦ Σουδᾶν.

Αἱ κυριώτεραι δούλαι ἐκάστης κατηγορίας

καλοῦνται Κάλφαι. Μεγάλοι διακρίσεις γίνονται εἰς αὐτάς, μετὰ δὲ τινα ἔτη ὑπηρεσίας τὰς ὑπανδρούσους, δίδοντες αὐταῖς οἶκον μὲ δούλας καὶ μηνιαίαν τινὰ σύνταξιν. Ἡ ἐλπίς τῆς τοιαύτης ἀποκαταστάσεως καθιστᾷ αὐτάς πιστάς καὶ δραστηρίας, ἵνα οὕτως ἐφελκύσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ δεσπότη ἢ τῆς δεσποίνης. Πολλάκις αἱ Κάλφαι φέρονται τραχέως πρὸς τὰς ὑποδεστέρας δούλας, ὧν ἡ ἐπιτήρησις ἀνετέθη αὐταῖς, καὶ ἐφ' ὧν συνήθως ἐπιφρίπτουσι πάντα τὰ ἑαυτῶν λάθη.

Αἱ δούλαι ἔχουσιν ἐκάστη εἰδικὴν ὑπηρεσίαν. Οὕτως ἡ οἰκοδέσποινα προσέχει νὰ μὴ δώσῃ εἰς τὴν Χαζνγέκία (θαλαμηπόλον) διαταγὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν Σιπουγκσία (ἢ ἐπὶ τῶν κηπουριγγων), καὶ προσέχει ἐπίσης νὰ μὴ ζητήσῃ τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα παρὰ τῆς δούλης κυρίας τινὸς εὐρισκομένης παρ' ἑαυτῆ πρὸς ἐπίσκεψιν. Ἐὰν δούλη τις συναντήσῃ τὸν οἰκοδεσπότην, καθ' ἣν στιγμήν διέρχεται οὗτος τὸ Χαρέμιον, καθῆκον αὐτῆς εἶναι νὰ μείνῃ ἀκίνητος, ὀρθία καὶ μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, ἄχρις οὗ οὗτος ἀπομακρυνθῆ. Ἐὰν ἡ δούλη ἐξακολουθήσῃ, τοῦ κυρίου διερχομένου, ἀρξαμένη ἢ δὴ ἐργασίαν, διαπράττει ἀπρέπειαν. Ὁ οἰκοδεσπότης δὲν ἔχει ἐν τῷ Χαρεμίῳ ἢ ἐν μόνον δωμάτιον, εἰς δὲ εἰσέρχεται διὰ θύρας συγκοινωνούσης μὲ τὸ Σελαμλίκ (αἴθουσα υποδοχῆς τῶν ἀνδρῶν).

Κατὰ τὸν Μουσουλμανικὸν νόμον, τὰ τέκνα τῶν δούλων μητέρων εἰσὶ νόμιμα, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς λαμβάνουσι τὸ ἀναλογεῖν αὐτοῖς μερίδιον. Αἱ δούλαι μητέρες ἔχουσιν ἐν τῷ Χαρεμίῳ ἀξιοπρεπῆ θέσιν, ὑποχρεοῦνται ὁμῶς νὰ φέρωνται μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τὰς νομίμους συζύγους τοῦ οἰκοδεσπότη. Αἱ δούλαι αὐταὶ μητέρες φέρουσι τίτλον σχετικὸν πρὸς τὸ παρ' αὐτῶν τεχθὲν τέκνον· οὕτω λ. χ. ἡ τεκοῦσα ἄρξεν καλεῖται Οὕμ-ε-λ-Μπέη [μήτηρ τοῦ Βέη], ἡ δὲ τεκοῦσα θήλυ, Οὕμ-ε-λ-Χάνεμ [μήτηρ τῆς Χανουμίσσης].

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος αἱ δούλαι μητέρες ὑπηρετοῦσι τὰ τέκνα των. Ἡ Κίγια (ἐπόπτρια) προσέχει ὅπως διεξάγῃται καλῶς ἡ ὑπηρεσία.

Αἱ δούλαι αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν οἰκοδέσποιναν εἶναι εὐτυχέστεραι τῶν ὑπηρετουσῶν τὸν οἰκοδεσπότην, διότι δὲν ἐμπνέουσι τὴν ζηλοτυπίαν. Αὐταὶ εἰσι κατὰ τὸ πλεῖστον νεάνιδες ζῶσαι ἐν ἀπομονώσει· μόλις ἡ πρωτὴν οὐτῶν ὑπηρεσία περαιωθῆ, ἀποσύρονται εἰς αἴθυσάν τινα τοῦ Σεραγίου, ἔνθα γέρωι τις ἄραψ οἶδει αὐταῖς μαθήματα τοῦ Κοραίνου καὶ μουσικῆς ὑπὸ τὴν βλακώδη ἐπιβλεψὴν δυσμόρφου εὐλοῦχου.

Αἱ νόμιμοι γυναῖκες ζῶσιν ἐν ἰδιαιτέροις δωμάτιοις, ἢ ἐν οἰκίαις συγκοινωνούσαις πρὸς ἀλλήλας· ἐκάστη σύζυγος ἔχει περὶ ἑαυτὴν ἀκολοθίαν συγκειμένην ἐκ δούλων ἢ ἄλλων γυναικῶν ἀφοσιωμένων, ὧν ἐκάστη ἔχει τὴν εὐθύνην ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας. Θεωρεῖται δὲ μεγίστη τιμὴ καὶ μεγαλοπρέπεια, ὅταν ἡ κυρία ἔχῃ πολλὰς δούλας, τὰς ὁποίας ἐξεργασμένη φέρει μεθ' ἑαυτῆς χάριν πολυτελείας.

Αἱ Μουσουλμανίδες δὲν θεωροῦσιν ἑαυτάς ποσῶς δυστυχεῖς διὰ τὸν κατάκλειστον βίον, ὃν διάγουσιν ἐν τοῖς Σεραγίοις. Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἀνατραφεῖσαι τοιοιτοτρόπως, ἀγνοοῦσιν ἂν ὑπάρχῃ βίος τελειότερος ἢ προτιμότερος τούτου, καὶ μάλιστα θεωροῦσιν ὡς ἀνάμυστον τὸν ἐλεύθερον βίον τῶν Εὐρωπαίων.

Ὅταν φθᾶσιν εἰς ἡλικίαν γάμου, μεταβαίνουνσιν ἀπὸ τοῦ Χαρεμίου τῆς μητρὸς των εἰς τὸ τοῦ συζύγου των, ἔνθα εὐρίσκουσι νέον ὄριζοντα τέρψων, καθόσον ὁ Μουσουλμάνος ὅ,τι ὠραιότερον καὶ πολυτιμότερον ἔχει τὸ ἀπιορῆ εἰς τὸ Χαρέμιόν του. Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καίτοι δούλαι, ἐξασκοῦσι μεγίστην ἐκ τοῦ Χαρεμίου ἐπιτροχὴν. Πολλάκις πολιτικὰ σπουδαῖα συμβάντα ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις τῶν γυναικτικῶν· πολλάκις δὲ Μονάρχαι Μουσουλμάνοι διώρισαν ἀνθρώπους εἰς ὑψηλὰς θέσεις, ἢ προσέβησαν αὐτοὺς συνεπ' αὐτῶν ἐνεργειῶν εὐνοουμένης συζύγου.

Ὁ βίος τῶν δούλων μητέρων εἶναι καθ' ὑπερβολὴν μονότονος. Αὐταὶ δὲν ἔχουσιν εἰδικὰ καθήκοντα ὡς αἱ Κάλφαι, οὐδ' ἐξέρχονται εἰς τὸν περίπατον ὡς τὰ τέκνα των, τὰ ὁποῖα συνοδεύονται ὑπὸ τῆς παιδαγωγῆς ἢ τῆς διδασχάλου των καὶ ἐνὸς εὐνούχου· καταναλίσκουσι

δὲ μόνον τὸν ἑαυτῶν χρόνον ἐπισκεπτόμεναι ἀλλήλας, διασκεδάζουσι δὲ παίζουσαι τὰ βλιον καὶ ἄλλα παιγνίδια, καὶ θεωροῦσιν ἑαυτάς εὐτυχεῖς, ὅταν ταῖς ἐπιτραπῇ ν' ἀγοράσωσι τριχάρτα ἢ παραπλήσια γυναικεῖα κοσμήματα, ἐξοδεύουσαι ποσόν τι ἐκ τοῦ παραχωρουμένου αὐταῖς μηνιαίου. Τὴν μονοτονίαν ταύτην διακόπτει μόνον ὁ περίπατος τῆς Παρασκευῆς.

Αἱ νόμιμοι σύζυγοι διάγουσι βίον ἤττον μονότονον, διότι ποιοῦσιν ἢ δέχονται ἐπισκέψεις· κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπισκέψεων τούτων ἀποκαλοῦνται κερδὰς καὶ ὦχτ (ἀδελφαί), κηπνίζουσι σιγαρέττα, τὰ ὁποῖα ἀντικατέστησαν τὸ ἀρχαῖον τσιμπούκιον, καὶ διηγόνται τὰ ἐπεισόδια τοῦ κατακλείστου βίου των καὶ τὰ νέα, ἅτινα ἔμαθον παρὰ τῶν Εὐρωπαίων κυριῶν, τῶν αὐτὰς ἐπισκεψαμένων. Κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας κηλοῦσι τὰς δούλας μητέρας ὅπως αὐταὶ τὰς διασκεδάσωσι διὰ τῶν ἀστεῖσμων των καὶ παιγνιδίων. Ἐν γένει αὐταὶ οὐδεμίαν λαμβάνουσιν ἀνατροφήν, καὶ πολλάκις γυνὴ γραμματεὺς τηρεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν των καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Σεραγίου. Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν δὲν ὑπῆρχε Μουσουλμανὶς γυνώσκουσα ἀνάγνωσιν ἢ γραφὴν· αἱ γνώσεις των περιωρίζοντο εἰς τὸ νῆθιν, ράπτειν καὶ κεντᾶν· σήμερον ὁμῶς πολλὰ τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων λαλοῦσι καὶ γράφουσιν οὐ μόνον τὴν τουρκικὴν καὶ ἀραβικὴν, ἀλλὰ τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν. Πολλάκις ἐν τῷ Χαρεμίῳ, ὅταν συνέλθωσι πολλὰ κυρία ὑψηλῆς τάξεως, ἡ συνομιλία γίνεται γαλλιστί.

Ὁ Μουσουλμανικὸς νόμος δὲν ὑποχρεοῖ τὴν γυναῖκα εἰς τὴν τήρησιν τῶν κατ' ἐξοχὴν θρησκευτικῶν καθήκοντων. Ἡ γυνὴ οὐδέποτε μεταβαίνει, φέρ' εἰπεῖν εἰς τὸ Τέμενος, προσεύχεται μόνον πεντάκις τῆς ἡμέρας οἴκαδε.

Αἱ Κάλφαι ἔχουσιν ἐκάστη τὴν ἑαυτῆς ἐργασίαν, εἰσὶ δὲ κατὰ ἕνα βαθμὸν κατώτεραι τῶν Οὕμ-ε-λ-Μπέη καὶ τῶν Οὕμ-ε-λ-Χάνεμ· αἱ τελευταῖαι αὐταὶ μετατίθενται ἐνίοτε εἰς Κάλφα, ἂν ἀπολέσωσι τὸ τέκνον των καὶ ἀναμένουσι τὸν γάμον, ὅπως ἐξαγάγῃ αὐτὰς τῆς ἀνωμάλου αὐτῶν θέσεως. Αἱ Κάλφα

φαί αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Χαρέμιον Πασᾶ τινος ἔχουσι πρὸς τὰς συζύγους αὐτοῦ τὴν αὐτὴν θέσιν ἣν εἶχεν ἡ Ἄγαρ ἀπέναντι τῆς Σάρρας. Μόνον ὅτι ἡ Ἄγαρ δὲν ἦτο κατάκλειστος, καὶ ἂν ἤθελεν ἠδύνατο, ἐν περιπτώσει προσβολῶν ἐκ μέρους τῆς κυρίας τῆς, ν' ἀπέλθῃ, ἐνῶ τοῦ προνομίου τούτου στεροῦνται αἱ δούλαι τῆς Αἰγύπτου. Ἐὰν δούλη Αἰγυπτία ἀποδράσῃ τοῦ Σεραγίου, ἐπειδὴ ἡ δουλεία κατηργήθη, θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ θὰ λάβῃ πιστοποιητικὸν ἀπελευθερώσεως· ἀλλ' ἔπειτα; Ἡ γυνὴ αὕτη μὴ ἐθισθεῖσα ποτὲ εἰς τὴν ἐλευθερίαν, θὰ ἐπανέλθῃ παρὰ τῶν πρώην δεσπότη τῆς καὶ θὰ ἐκλιπαρήσῃ αὐτὸν τε καὶ τὴν δεσποινίαν νὰ ἐπαναλάβωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ὡς δούλην.

Ἐὰν Κάλφα τις καταστῇ μήτηρ, μεταβαίνει εἰς ἰδιαιτέρα δωμάτια, ἔνθα ὀρίζονται δούλαι, ὅπως ὑπηρετῶσιν αὐτὴν καὶ τὸ τέκνον τῆς. Ἡ νόμιμος σύζυγος δὲν δεικνύει ποσῶς ζηλοτυπίαν· θεωρεῖ δὲ καὶ ἀγαπᾷ τὸ νεογνόν, εἴτε εἰλικρινῶς, εἴτε ὑποκρινομένη. Ὅταν τὸ νήπιον λογίσῃ ἐπτὰ ἡμέρας, ἐπισκέψεις γίνονται πρὸς τὴν μητέρα, καὶ ἡ ἀναπόφευκτος μουσικὴ ἀνακοῦε. Πᾶσαι δὲ αἱ σύζυγοι ὀφείλουσι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν λεχῶ.

Αἱ ἀνεπτυγμένα Αἰγυπτία κύριον ἔχουσι μέλημα νὰ καθίστανται ἀρεσταὶ τοῖς συζύγοις αὐτῶν. Ἐν γένει εἰσὶ φιλήδονοι· ἀλλ' οὐχ ἤττον ἀναγκάζονται νὰ μένωσιν ἐνάρετοι μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου των, ὅπως δώσωσιν ἀναμφήριστα δείγματα τῆς παρθενίας των· ὅταν δὲ ὑπανδρευθῶσιν ἀποβάλλουσι πᾶσαν λεπτότητα· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεμίαν ἔχουσι μετὰ τῶν ἀνδρῶν σχέσιν, δὲν δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἐρωτικὰς πλεκτάνας, διόπερ ἡ τιμὴ τῶν συζύγων ἐν Ἀνατολῇ εἶναι πολὺ πλεῖστον ἢ σφαιλισμένη ἢ ἐν Εὐρώπῃ (1).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Γ. ΠΕΝΤΑΚΗΣ

(1) Καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἵτινες, νῆ τὸν Δία, ἱκανῶς ἦσαν πεπολιτισμένοι, καὶ δὴ πλεῖστον τῶν σημερινῶν Εὐρωπαίων, περιώριζον, ἐνέκλειον τὰς γυναῖκας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ τιμὴ των ἦτο μᾶλλον ἐξησφαλισμένη. Ὁ νεώ-

LOUIS NOIR.

Ο ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΤΗΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φυλλάδιον.)

Εἰσῆλθον εἰς τὸ σπήλαιον, ἡ δὲ μαρκησία εἶπε τῷ Ραούλ:

— Φίλτατε, ὁ καύσων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θήρας ἦτο πνιγηρός· λουόμεθα εἰς τὸν ρύακα ὅστις ῥεεῖ πλησίον μας;

Ἐξεδύθησαν, καὶ ἐφάνησαν ὡς δύο ἀγάλματα ἀρχαῖα· οὐδὲν χαριέστερον, οὐδὲν μεγαλοπρεπέστερον τοῦ θείου τούτου ζεύγους.

Ὅτε ὁ Ραούλ εἶδεν αὐτὴν ἐξαστράπτουσαν εἰς τὰς τελευταίας ἀκτίνας τοῦ δύνοντος ἡλίου κατεθαμβώθη, καὶ ἐπειράθη ν' ἀσπασθῆ τὸς γυμνοὺς ὤμους τῆς· ἀλλ' αὕτη ἰδιότροπος ἔφυγεν.

Ὁ Ραούλ ὤρμησεν, ἡ Μαρία ἐβυθίσθη ἐντὸς τῆς πηγῆς. Τὸ ὕδωρ ἐθύπευε τὰς πλευρὰς αὐτῆς· αἱ ἐπὶ τοῦ σώματός τῆς σταγόνες ἦσαν ὡς μαργαρίται ἐπὶ μαρμάρου τῆς Πάρου.

Ὁ Ραούλ ἔμεινεν ἀκίνητος, καὶ ἀποθαυμάζων αὐτὴν, δὲν ἐτόλμα οὐδὲ βῆμα νὰ προχωρήσῃ.

Ἡ μαρκησία παίζουσα, τὸν προὐκάλεσε ῥίψασα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σταγόνας τινὰς ὕδατος.

Ἐρρίφθη λοιπὸν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πηγὴν,

τερος πολιτισμος ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὴν γυναῖκα ὄν νοῆμον, ἀλλ' ἠπατήθη, ὡςπερ εἰς πολλὰ ἄλλα. Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τοῦ ὠραίου φύλου διὰ τὴν οὐχὶ κολακευτικὴν δι' αὐτὸ κρίσιν μας ταύτην, ἀλλὰ τί τὰ θέλετε; ἕκαστος εἶναι ἐλεύθερος, κατὰ τὸ Σύνταγμα, νὰ ἐκφέρῃ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, καὶ ὁ στοχασμὸς μας εἶναι αὐτός. Ἄλλως τε αἱ κυραὶ ἄς μὴ φοβηθῶσιν. Εἶναι τὸσον ἀνόητοι οἱ ἄνδρες τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὥστε κίνδυνος δὲν ὑπάρχει νὰ θελήσωσι ποτε νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν συζυγικὴν των τιμὴν διὰ τῆς παρ' εὐνούχων περιφορητέως αὐτῶν.

καὶ ἔπαιζον ἀμφοτέροι ὡς παιδία, ἐκεῖνος βυθίζων αὐτὴν ἐν τῷ διαυγεῖ κύματι, αὕτη δὲ ζητούσα νὰ παρασύρῃ καὶ τοῦτον μεθ' ἑαυτῆς ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Ἄλλ' ἡ πυρῆτις ἐν τῷ πυρὶ ριπτομένη ἀναφλέγεται.

Ἀρπάσας λοιπὸν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖράς του ὁ Ραούλ τὴν ἔφερεν ἐντὸς τοῦ σπηλαίου. ἀληθοῦς φωλεᾶς τοῦ ἔρωτος.

Ἐκεῖ ἐπὶ μακρὸν ἔμειναν κεκρυμμένοι.

Ἐνῶ δὲ ἐλησμόνουν τὰ πάντα, ἡ καταιγὶς ἐμυκάτο ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν των.

Οἱ Μαυριτινοὶ περιεκύκλουν αὐτοὺς, παρασκευάζοντες φοβεράν τὴν ἐπικύριον τῆς ἐρωτικῆς ταύτης νυκτός.

Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν προσήγγιζον οὗτοι εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου.

Ὁ οὐρανὸς ἔλαμπε ζωηρός.

Σιγὴ ἐπεκράτει τῆς ἐρήμου.

Ὁ Σελίμ ἐκοιμᾶτο. Οἱ κύνες ἐγρηγόρουν.

Ὁ Ραούλ περτήρησεν εἰς αὐτοὺς σημεῖα ἀνησυχίας. Ἐρωτήσας αὐτοὺς, διὰ τοῦ συνήθους τοῖς κνηγοῖς τρόπου, ἐβεβαιώθη ὅτι ἀνεκάλυπτον τὸν ἐχθρόν.

Καὶ ὠχρίασε.

— Τί ἔχεις; ἠρώτησεν ἡ μαρκησία.

— Μᾶς κατεδίωξαν, ἀπήντησε.

Καὶ ταχέως ὀδηγήσας αὐτὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ,

— Πρέπει, εἶπεν αὐτῇ, σὺ νὰ μείνης ἐν ταῦθα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σελίμ, ἐγὼ ἀπέρχομαι ὅπως κατοπιτεύσω.

Πρὸς μεγάλην ἐκπληξίν του, ἡ μαρκησία οὐδόλως ἐταράχθη, ἀλλ' ἠσύχως ἀπήντησε:

— Καλῶς, φίλε μου.

— Σὺ λοιπὸν ἐξ ἀποφάσεως ἀποκατέστης γενναία, ἀκριθὴ μου Μαρία, ἔκραξεν οὗτος.

— Μὰ τὸν Θεόν, ναί, εἶπεν ἐκεῖνη. Ἄφες μοι ἔν πιστόλιον.

Ἀπέσπασε τοῦ ζωστήρός του ἐν ἐγχειρίδιον, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν, λέγων:

— Σὲ ἐνόησα, τοῦτο εἶναι καλλίτερον.

Εἶτα δείξας ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς τὸ μέρος, ἔνθα ἔπαλλεν ἡ καρδία, τῇ εἶπεν·

— Ἐὰν δὲν ἐπανεέλθω, βραδύτερον δὲ ἐὰν πληγῶθῃ βαρέως, θὰ κυπηθῆς ἐκεῖ με χεῖρα σταθεράν, καὶ θ' ἀποθάνης ἀνωδύτως.

— Εὐχαριστῶ! ἀπήντησεν αὕτη.

Ἠσπάσθησαν ἀλλήλους, καὶ ὁ Ραούλ ἀνεχώρησε, καταλιπὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὸν λέοντα καὶ τοὺς κύνες.

Μετὰ μίαν ὥραν ἐπανῆλθε.

— Λοιπὸν; ἠρώτησεν ἡ μαρκησία.

— Εἶναι οἱ ἄνθρωποι τοῦ χωρίου, ὅπερ ἐπυρόλησα, ἀπήντησεν οὗτος· εἶναι πολυάριθμοι.

— Πόσοι;

— Τριακόσιοι ἕως τετρακόσιοι.

— Ὅλους αὐτοὺς θὰ δυνηθῆς νὰ τοὺς φονεύσῃ;

— Πιθανῶς.

— Τότε ἀπωλέσθημεν.

— Τὸ φοβοῦμαι, φιλότατη Μαρία.

— Δὲν δυνάμεθα νὰ φύγωμεν;

— Ἀδύνατον. Ἐξήτασα τὰς διόδους, δὲν ὑπάρχουσι παρὰ δέκα ἢ δώδεκα, καὶ ὄλαι φυλάσσονται.

— Ἐὰν ἀποπειραθῆς νὰ ἐκβιάσῃς θέσιν τινὰ, ἐγὼ θὰ σὲ βοηθήσω, καὶ δύνασαι νὰ ἦσαι βέβαιος περὶ ἐμοῦ.

— Καὶ ἡ διόδος ἂν βιασθῆ, οἱ ἵππεῖς εὐκόλως θὰ μᾶς καταφθάσωσι πάντοτε.

— Τί πρέπει νὰ πράξωμεν;

— Ν' ἀναμείνωμεν καὶ νὰ πολεμήσωμεν, ὅταν οὗτοι ἀρχίσωσι τὴν προσβολὴν· θὰ φονεύσωμεν πάντοτε ἱκανοὺς ἐξ αὐτῶν, ὅπως ἀποθάνωμεν θάνατον ἡρωϊκόν.

Ἡ μαρκησία ἠσπάσθη αὐτὸν μετὰ τρυφερότητος, καὶ,

— Ἐμπρός, εἶπε, μὴ λυπῆσαι· οὐδέποτε θὰ ἠγάπων ἄνευ σοῦ· οἱ ἔρωτές μας ὑπῆρξαν βραχεῖς, ἀλλ' αἱ ἐκλεκταὶ ψυχὰι θὰ φθονήσωσιν ἡμᾶς.

Εἶτα δ' ἐρωτῶσα.

— Πότε θὰ ἔλθωσιν;

— Ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ὡρῶν, περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου· δὲν θὰ διακινδυνεύσωσι νύκτωρ.

— Οἱ κύνες ἀρκοῦσι πρὸς φυλακὴν;

— Ναὶ βεβηλῶς.

— Τότε ἐλθέ.

Καὶ αὕτη ἔσυρεν αὐτὸν, λέγουσα:

— Ἐχομεν εἰσέτι ὥραίας ὥρας νὰ διέλθωμεν ὁμοῦ, καὶ περιέβαλε τὸν τράχηλόν του διὰ τῶν βραχιόνων τῆς...

Ἐβυθίσθησαν δ' ἀμφοτέροι ἐν ἀτελευτήτῳ ὠκεανῷ ἡδυπαθείας.....

XXXV

ἽΟμηρικὴ μάχη.

Ἡ ἡμέρα ἐπῆλθεν. Ἄμα δὲ αἱ πρῶται ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἐχρύσωσαν τὴν κορυφὴν τῶν ὄρεων οἱ Ἄραβες· ἐκινήθησαν ἴνωμένοι, καὶ ὠδύσαν πρὸς τὸ σπήλαιον.

Ἐξέβαλλον κραυγὰς ἀγρίας, προκαλοῦντες τὸν ἀντίπαλόν των, καὶ ἐξυβρίζοντες αὐτόν.

Οὕτω πράττουσι πάντες οἱ βάρβαροι λαοί.

Ὁ Ραούλ παρουσιάσθη ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τοῦ σπηλαίου, κρατῶν τὸ τουφέκιον· ἡ ὑπερήφανος ὄψις του ἐπτόησε τοὺς ἐπιδραμόντας, οἵτινες ἐσταμάτησαν, ὅπως θεωρήσωσιν αὐτόν. Οὐδεὶς δ' ἐξ αὐτῶν τὸ πρῶτον συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ πυροβολήσῃ· τὸσον μέγα ἦτο τὸ γόητρον καὶ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἀποκεφαλιστοῦ.

Ἀπεῖχον δικόσια περίπου μέτρα, καὶ ἐσχημάτιζον ἐπίμηκες ἡμικύκλιον.

Βλέπουσα αὐτοὺς ἀπρακτοῦντας καὶ αἴφνης σιωπήσαντας ἡ μαρκησία, ἥτις εἶχε προσέλθει ὀπισθεν τοῦ Ραούλ, εἶπεν αὐτῷ ἐκπεπληγμένη:

— Θὰ ἐπίστευέ τις ὅτι φοβοῦνται.

— Τρέμουσι, τῷ ὄντι, ὑπέλαβεν ὁ Ραούλ· γνωρίζουσι καλῶς ὅτι ἡ νίκη θὰ στοιχίσῃ αὐτοῖς ἀκριδί.

Οὐδεὶς ἐποίησε βῆμα ἐπὶ τὰ πρόσω.

Ἡ προσωνομία τοῦ Ἀποκεφαλιστοῦ ἤρκει νὰ ἀπενθαρρύνῃ καὶ τοὺς γενναϊότερους.

Ἄλλ' ὀλίγοι ἄραβες εἶχον ἴδει αὐτόν, καὶ πάντες ὠθοῦντο ἐκ τῆς περιεργείας, ὅπως ἐξετάσωσι τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο καὶ μέγα παράστημα.

Εἶχε παρὰ τοὺς πόδας του τοὺς δύο μεγάλου

κύνες του Ἀντωνίου, εἰς τὰ πλευρά του τὸν Σελίμ. Ἡ ἡρεμοῦσα χεὶρ του ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ εὐγενοῦς τούτου ζώου.

Ὅπισθεν αὐτοῦ ἦν ἡ μαρκησία, ὄλιγον πεφοβισμένη καὶ ἡμικρυπτομένη.

Ὁ Ραοὺλ εἶχεν εἰς τὰ χεῖλη σαρδωνικὸν γέλωτα περιεφρόνει τοὺς ἐχθροὺς του.

— Σπεῖρα τῶν σκύλλων! ἔκραζεν αὐτοῖς μεγαλοφώνως, εἶμαι ὁ Ἀποκεφαλιστής! ἐπυρόπλησα τὸ χωρίον σας, καὶ οἱ σύντροφοί μου ἔλαβον τὰς γυναικὰς σας ὡς δούλας. Ὅταν παύσητε νὰ τρέμητε, σὰς περιμένω, δειλοί!

Καὶ αἴφνης σκοπούσας, ἐπυροβόλησε καὶ ἐξήπλωσεν ἓνα ἐξ αὐτῶν κατὰ γῆς.

Μανιώδης κραυγὴ ἀντήχησε τότε.

Ἡ μαρκησία ἐδοκίμασε τρόμον, ταχέως κατασταλέντα.

Ὁ Ραοὺλ στραφεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἀκλόνητον ἐν τῇ θέσει τῆς μειδιάσας, τῇ εἶπεν:

— Ἄριστα.

Καὶ ἠσπάσθη αὐτήν.

Ἐν τούτοις οἱ ἵππεῖς ἔδραμον λυσσῶντες.

Ὁ Ραοὺλ ἀφῆκεν αὐτοὺς νὰ πλησιάσωσι μέχρι βολῆς πιστολίου, χωρὶς οὐδ' ἐν κίνημα νὰ ποιήσῃ.

Οἱ δύο αὐτοῦ κύνες καὶ ὁ Σελίμ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ὀρμήσωσιν.

Ὁ ἥρωϊμας ἐγνώριζε τὰ ἔθιμα τῶν Ἀράβων, καὶ εἶπε τῇ Μαρίᾳ νὰ πέσῃ χαμαὶ, ὅταν τὴν διατάξῃ.

Οἱ ἀντίπαλοι, ὡς ἐκ συνθήματος, ἠτοιμάσθησαν καὶ ἐπυροβόλησαν ἅπαντες συγχρόνως.

Ἄλλὰ καθ' ἦν στιγμήν τὰ πυροβόλα κατεβιάζοντο, ὁ Ραοὺλ ἀφῆκε τὸν Σελίμ καὶ τοὺς κύνες κατ' αὐτῶν.

Ταυτοχρόνως ἐρρίφθη χαμαὶ, ἡ δὲ συνοδὸς του τὸν ἐμιμήθη.

Πάντα τὰ βλήματα ἀπέτυχον.

Οἱ ἄραβες εἶναι κακοὶ σκοπευταί, κυρίως δὲ ὅταν ἦναι ἐφιπποί.

Ὁ Σελίμ εἶχεν ὀρμήσει ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἵππων.

Ἡ προσβολὴ τοῦ λέοντος εἶναι φοβερά.

Ἐ μίᾳ στιγμῇ περὶ τοὺς εἴκοσιν ἵππεῖς ἀνε-

τράπησαν, καὶ σύγχυσις ἀπερίγραπτος ἐνεπαύρη μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν.

Οἱ ἵπποι καταθρουθηθέντες, ἀφηνίασαν, κατέρριπτον τοὺς ἀναβάτας. Οἱ κύνες, ταχείς καὶ ἐξηγριωμένοι, ἤρπαζον ἐκ τοῦ λάφυγγος τοὺς ἄραβας καὶ ἀπέπνιγον αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ δόξαι δόντας των.

Ὁ Σελίμ ἐξήστραπεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς συγχύσεως ταύτης ὑπὸ τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ τὰ στήθη ἠνοίγοντο χαίνοντα τὸ ρύγχος αὐτοῦ κατεσύντριβε χεῖρας καὶ πόδας, ὁ αἱματοφύρτος κονιορτὸς, ὁ ἐρυθρὸς ἀφρός ἐστρέφοντο πέριξ αὐτοῦ, καὶ τὰ πιστόλια τῶν ἀράβων ἐπισκιάζοντα τὴν σκηνὴν ταύτην διὰ διαφανοῦς καπνοῦ, προσέθετον αὐτῇ λαμπρότητα ἕκτακτον καὶ γραφικωτάτην.

Οἱ ἵπποι ἐχρεμέτιζον· οἱ πληγωμένοι ἐμυκῶντο ἀγωνιώντες· οἱ κύνες ἐξέβαλλον ὠρυγμούς ὑποκόφους· ὁ λέων ἐβρυχάτο φοβερῶς, ἡ πυρτις ἐκρότει· ἀνθεν δὲ τοῦ σπηλαίου ἡ μαρκησία ἰσταμένη ἐθεῖτο μίαν τῶν τρομερωτέρων καὶ συγκινητικωτέρων μαχῶν, οἷαν ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς ἠδύνατο νὰ θαυμάσῃ.

Ὁ Ραοὺλ ἀπαθῶς, ὥστε οὐδὲν συνέβαινεν, ἐπυροβόλει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐλάμβανεν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς μαρκησίας τὸ ἐν τῶν δύο αὐτοῦ πυροβόλων (διότι αὕτη ἐγέμιζε τὰ ὄπλα) καὶ ἐφόνευεν ἓνα ἄνδρα ἀνὰ πᾶσαν βολήν.

Δώδεκα ἵππεῖς καταλιπόντες τὴν θέσιν, ἐν ἧ εὐρίσκετο ὁ λέων, ὤρμησαν κατ' αὐτοῦ ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐξωμότου ἰσπανοῦ.

Ὁ Ραοὺλ ἔθεσεν εὐρεῖαν μάχαιραν ἐν τῇ ζώνῃ του, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῶν ἐχθρῶν· ἡ μαρκησία μὲν ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ αὐτὸς εὐρέθη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, δύο δὲ ἵππεῖς αὐθιρεὶ κατέπεσον.

Ὁ Ραοὺλ ἐσύριξε πρὸς τοὺς κύνάς του.

Οὗτοι δὲ καταλιπόντες τὴν λείαν των, ἔδραμον πρὸς αὐτόν.

Ἄξιθαύμαστον ἦτο νὰ βλέπῃ τις τοὺς ἵππεῖς συλλαμβανομένους ἀπὸ τῆς κνήμης διὰ τῶν στιβαρῶν χειρῶν τοῦ κυνηγοῦ, ἀνατρεπομένους καὶ θανατωμένους ἐντὸς δευτερολέπτων τινῶν.

Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὁ Ραοὺλ ἐστρέφετο μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

Ὁ ἐξωμότης ἔδραμε κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Μαρίαν.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ὤρμησεν ἐντὸς τοῦ σπηλαίου· ὁ ἰσπανὸς ἀφίππευσε καὶ τὴν ἠκολούθησεν.

Ὅτε οὗτος εἰσῆλθεν, ἡ μαρκησία κρατοῦσα τουφέκιον, ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ σφιγρὰ διεπέρασε τὸ στήθος του, Ἐν λεπτόν πρότερον θὰ ἐθεώρει ἑαυτὴν ἀνίκανον πρὸς τοιαύτην πράξιν.

Ν' ἀποθάνῃ, αὕτη ὑπήκουεν.

Ἄλλὰ νὰ φονεύσῃ ἄνθρωπον!

Ἡ μαρκησία ἠσθάνθη χαρὰν ἀλλόκοτον βλέπουσα πίπτοντα τὸν ἀντίπλόν τῆς, καὶ ἐρρίφθη ἔξω πάλλουσα τὸ τουφέκιόν τῆς.

Ἦτο ὑπὸ τὴν ἐπίρροιαν μέθης πρὸς τὴν μάχην, εἶχε δὲ τὸ θάρρος νὰ τολμήσῃ τὰ πάντα.

Ὁ Ραοὺλ εἶχε καταρρίψῃ νεκροὺς τέσσαρας ἀντιπάλους, οἵτινες ἐσφάδαζον ἐν ἀγωνίᾳ.

Οἱ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

Ὁ Σελίμ εἶχεν ἐπενέγκῃ τοιαύτην καταστροφὴν ἐν τῇ σπεῖρᾳ, ὥστε οἱ ἵππεῖς διεσκαδάσθησαν τῆδε κάκεισε, ἐγένετο δὲ εἰδὸς τ' ἐκεχειρίας, ἐπελθούσης ἐκ τοῦ καμάτου καὶ τῆς ἐκπλήξεως· ἐκατέρωθεν ἠσθμαινον.

Ὁ Ραοὺλ ἐκάλεσε τὸν λέοντά του.

Ἀφιχθεὶς ἐν τῷ σπηλαίῳ οὗτος, εἶδε τὸ πτώμα τοῦ ἐξωμότου.

— Σὺ τὸν ἐφόνευσες; ἠρώτησε τὴν μαρκησίαν.

— Ναί! ἀπήντησεν αὕτη.

Ἡσθάνθη ἑαυτὸν ὑπερήφανον διὰ τὴν ἐρωμένην του· ὕψωσεν αὐτὴν μέχρις αὐτοῦ καὶ τὴν ἠσπάσθη εὐφροσύνως.

— Ἐὰν ἀποθάνῃς, εἶπε, θὰ ἀποθάνῃς ἀξία ἐμοῦ, προσφιλεῖς Μαρίαν. Ἄλλὰ δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ σκύλοι οὗτοι θὰ ἄρωσιν τὴν νίκην.

Καὶ ἔδειξε τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Τοῦτο ἦν κεκαλυμμένον ὑπὸ πτωμάτων, καὶ τὸ αἶμα ἔρρεεν ἀφθόνως.

Τινὲς τῶν πληγωμένων ἀνεγείροντο, ὅπως φύγῃσι, κρατοῦντες διὰ τῶν χειρῶν των τὰ γυμνωθέντα ὑπὸ τοῦ λέοντος στήθη των.

Ὁ γενναῖος λέων, πλησιάσας τῷ Ραοὺλ, ἐφαίνετο λέγων αὐτῷ:

— Ἐπράξα καλῶς;

Ἡ νεαρὰ γυνὴ καταληφθεῖσα ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ, ἔλαβε τὴν μεγάλην κεφαλὴν τοῦ Σελίμ εἰς τοὺς βραχίονάς τῆς, καὶ ἀνευ ἀηδίας ἠσπάσθη τοὺς ἀφρίζοντας ἔτι ρώθωνάς του.

Τοὺς κύνες ὠσαύτως ἐθώπευσεν.

— Ὁραῖον εἶναι, τῇ ἀληθείᾳ, εἶπεν αὕτη, νὰ ἦναι τις γενναῖος, νὰ ἔχῃ δὲ παρ' αὐτῷ ἓνα ἄνδρα ἀνδρείον, καὶ ζῶα ἀπτότητα.

— Φιλτάτη Μαρίαν! εἶπεν ὁ Ραοὺλ, σὺ μὲ ὑπερπληροῖς χαρᾶς, ὀμιλοῦσα οὕτω.

Αὕτη ἀνεπόλει τὸ παρελθὸν μειδιῶσα.

— Ἐφάνην εἰς σέ δειλὴ, ὑπέλαθεν ἡ μαρκησία· χθὲς ἔτι ἦμην τοιαύτη.

— Ἄλλὰ παρήλλαξας ὄλω.

Κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην οἱ ἄραβες συνησώματωντο, παρσκειυζόμενοι εἰς νέαν προσβολήν.

Οἱ πεζοὶ διεδέχοντο τοὺς ἵππεῖς, καὶ ἠτομάζοντο νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν μάχην.

— Καλῶς! εἶπεν ὁ Ραοὺλ, οὗτοι θὰ μᾶς πυροβολήσωσιν, ἀλλὰ δὲν τοὺς φοβοῦμαι σχεδόν. Εἰσεέλθετε πάντες!

Ἡ Μαρίαν, ὑπακούουσα, εἰσῆλθεν ἐν τῷ σπηλαίῳ, οἱ κύνες ὠσαύτως· ὁ Σελίμ ἀνθίστατο.

— Καὶ σὺ εἰσελθεὶ εἶπεν ὁ Ραοὺλ, ὠθῶν αὐτὸν ἰσχυρῶς.

Ὁ λέων μετὰ λύπης ὑπεχώρησεν.

Ὁ Ραοὺλ εἶχε τὸ σχέδιόν του.

Ἄριστερᾷ τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου εὐρίσκετο μέγας βράχος στηριζόμενος ἐπὶ λίθων τινῶν, σχηματιζόντων θυρίδας ὑπὸ τὴν βάσιν αὐτοῦ.

Ὁ κυνηγὸς ἤρπασε τὴν πυριτοθήκην ἄραβος νεκροῦ, εἶτα ἑτέρου, καὶ συνέλεξεν ὅσα ἠδυνήθη ἐφόδια· ὑπέστρεψε δὲ ταχέως καὶ κατασκευάσας ἐνδοθεν τοῦ σπηλαίου ὄλκον ἐπὶ τοῦ βράχου, ἔθεσεν ὑπ' αὐτὸν δύο πυριτοθήκας πλήρεις καὶ εἰσῆλθεν.

Ἐπὶ τοῦ ὄλκου τούτου ἐπυροβόλησε, καὶ μεταδοθέντος τοῦ πυρός, ὁ βράχος ἐκυλίσθη καὶ ἀπέκλεισε τὴν εἰσοδὸν· ἀφῆθη ἐν τούτοις εὐτυχῶς δίοδος ἀρκούντως εὐρεῖα καὶ διὰ τὸν Σελίμ.

Οἱ ἄραβες ἐνόησαν ὅποιαν ἰσχύον ὁ μέγας οὗτος λίθος ἐχορήγει εἰς τοὺς πολιορκημένους.

Ἐρρηξαν φωνὴν μανιώδη, εἰς τὴν ὁ Ραούλ ἀπήντησε περιφρονητικῶς.

Ἡ θέσις ἐβελτιούτο.

ἘΡΑΟΥΛ ἀνέλαθεν ἐλπίδα τινὰ, ἀλλ' εἰς τὸ ἀνδρικόν αὐτοῦ πρόσωπον ἡ ἐλπίς αὕτη οὐδεμίαν ἐνετύπου χαράν.

Εἰς αὐτὸν ὀλίγον ἐμελλεν ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατος Διωργάνωσεν ἡσύχως τὰ ὀχρωματικά του ἔργα διὰ τῶν λίθων καὶ ἐτοποθετήθη ἀπαθῶς μεταξὺ αὐτῶν, τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μόλις ἐξεχούσης ἄνωθεν τοῦ ἐκ γρανίτου περιφράγματος, ὅπερ ἔθετο μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐφορμούντων.

Οἱ τελευταῖοι συνεκρότησαν συμβούλιον.

ἘΡΑΟΥΛ ἀφῆκεν αὐτοὺς νὰ συζητῶσι χωρὶς νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτῶν.

— Ἴδὲ λοιπὸν, εἶπεν οὗτος εἰς τὴν νεαρὰν γυναῖκα μειδιῶν· ἰδὲ τοὺς δυστυχεῖς τούτους Μαυριτινοὺς ἀπειλούμενους ὑπὸ τοῦ βράχου μου καὶ ἀποροῦντας τί πλέον νὰ πράξωσιν· εἶναι ἱκανοὶ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸν ἀποκλεισμόν καὶ νὰ πειραθῶσι· νὰ καταβάλωσιν ἡμᾶς διὰ τοῦ λιμοῦ.

— Καὶ ἂν ἔπραττον αὐτό; ἠρώτησεν ἡ μαρκησία.

— Ἐν πρώτοις, θὰ ἦν δι' αὐτοὺς αἴσχος νὰ μὴ ποιήσωσι καὶ ἄλλας ἀποπειράς· ἔπειτα ἂν λάθωσι τοιαύτην ἀπόφασιν θέλω ἐξαναγκάσει αὐτοὺς νὰ δώσωσιν ἡμῖν ἄλλο τέλος.

«Θὰ σὲ φονεύσω ἐν πρώτοις, φιλιτάτη μου Μαρία· εἶτα δὲ ἐγὼ θὰ ὀρμήσω κατ' αὐτῶν. Ἄλλ' ἰδοὺ αὐτοί! Προσοχή!

Οἱ ἄραβες, τῷ ὄντι, προὔχουρον, ἔρποντες πρὸς τὸ σπήλαιον, ὅπως ἀποφύγωσι τὰς σφαίρας.

ἘΡΑΟΥΛ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐφοδίων, εἶχε συλλέξει καὶ τὰ ὄπλα τῶν φονευθέντων· οὕτω δὲ κατεῖχε δώδεκα τουφέκια καὶ περὶ τὰ τριάκοντα πιστόλια.

Τὰ τελευταῖα ἦσαν ὑπὸ τὴν χεῖρά του ἔτοιμα· τὰ τουφέκια ὤφειλεν ἡ μαρκησία νὰ τῷ δίδῃ ἂν ἔν.

ἘΡΑΟΥΛ ἀφῆκε τοὺς ἄραβας νὰ προχωρήσωσιν εἰς ἀπόστασιν πεντήκοντα βημάτων, καὶ ἤρξατο τοῦ πυρός.

Ἐσκόπευεν ἡσύχως καὶ ἐπυροβόλει εὐστόχως· μεταξὺ δωδεκάδος βλημάτων οὐδ' ἓν ἀπέτυχεν.

Οἱ ἐπιδρομεῖς, βλέποντες ἑαυτοὺς δεινῶς ἐκτεθειμένους, ἀπεφάσισαν γενικὴν κατὰ τοῦ σπηλαίου ἔφοδον.

— Ἐμπρός! ἔκραξεν ὁ Σεῖκ.

Καὶ ἄθροοι ὤρμησαν καὶ διήλθον αὐθωρεὶ τὴν χωρίζουσαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Ραούλ ἀπόστασιν.

Οἱ Μαυριτινοὶ ἐνόμιζον ὅτι διὰ τῆς τόλμης θὰ ἐπετύγχανον κάλλιον· ἐλύσσω καὶ ἐβρυχῶντο ὡς θηρία· λίαν δ' ἐξηρηθισμένοι καὶ διψῶντες αἶμα, ἤρχοντο κατ' αὐτοῦ.

ἘΡΑΟΥΛ μὲ τὰ πιστόλια ἀνὰ χεῖρας ἀνέμενεν αὐτοὺς.

Ἐπυροβόλησεν ἀπὸ δέκα βλημάτων κατὰ τῶν δύο πλησιεστέρων, καὶ τοὺς ἐξήπλωσεν νεκρούς.

Ἦρπασε δύο ἕτερα πιστόλια καὶ κενώσας αὐτὰ, κατέρριψεν ἄλλους δύο.

Ἐξηκολούθησε δὲ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος καὶ δεξιότητος, κενῶν τὰ ὄπλα του, καὶ φονεύων τοὺς ἄραβας ἀνέστειλε τὴν ὀρμὴν των.

Ἡ μαρκησία κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, προσῆλθε, καὶ ταχθεῖσα παρὰ τῷ ἔραστῇ τῆς, ὠπλίσθη καὶ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μετ' ἠρωϊσμοῦ.

— Εὐγεί! ἔκραξεν αὐτῇ ὁ Ραούλ, εὐγεί! Οἱ δειλοί! Ἰδοὺ ὅτι σταματοῦσι.

Τῷ ὄντι, πεσόντων τῶν ἀνδρειοτέρων, οἱ ἄραβες ἐδίσταζον ἀπέναντι τοῦ καταχθονίου πυρός, ὅπερ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐθέριζεν αὐτοὺς.

— Ἄρκεϊ, εἶπε τότε ὁ Ραούλ, ἄρκεϊ.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν λέοντα, ὅστις ἐκτύπα τὰς πλευράς του διὰ τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ μετ' ἀντομονησίας, καὶ πρὸς τοὺς κύνες, ἔκραξεν αὐτοῖς:

— Ἰπάγετε σεῖς ἤδη!

Ὁ Σελίμ καὶ οἱ κύνες δι' ἐνὸς ἄλματος κατήλθον τοῦ βράχου καὶ ἔπεσον ὡς κεραυνὸς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐχθρῶν, οὓς μετὰ μανίας κατεσύντριβον καὶ κατεσπάρασσον.

Πάντες ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν.

Ματαίως οἱ ἄραβες προσεπάθουν νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τῶν μεγάλων ἀγρίων κυνῶν, κατὰ τοῦ φοβεροῦ λέοντος· ἐφονεύοντο μεταξὺ των

χωρὶς νὰ ἐγγίσωσι τοὺς ἐχθρούς των· ἀδύνατον ἦτο αὐτοῖς νὰ τακτοποιήσωσι τὴν προσβολήν.

Ἡ καταστροφή ὑπῆρξε τρομερά.

Ἐν τούτοις τὸ μεγαλύτερον ἐχθρικόν σῶμα ὀχρωθὲν καὶ σχηματισθὲν εἰς τακτικὸν στρατιωτικὸν σῶμα, παρεσκευάζετο νὰ πυροβολήσῃ. ἘΡΑΟΥΛ, ἐπωφεληθεὶς τῆς περιστάσεως ταύτης, συνέλεξε καὶ αὐθις ὄπλα καὶ πυρίτιδα.

Ἐξεπλάγη ἰδὼν τὴν μαρκησίαν χαιρούσαν καὶ ἀγαλλομένην· αὕτη ὀλοσχερῶς εἶχε μεταμορφωθῆ.

— Εὐρες λοιπὸν τὸ μέσον διὰ νὰ σωθῶμεν; ἠρώτησεν αὐτήν.

— Ὅχι, ἀπήντησε. Διὰ τὴν ἐρώτησιν αὕτη;

— Φαίνεσαι εὐχαριστημένη.

— Ἐμεθύσθην ἐκ τῆς μάχης! εἶπεν αὕτη· τόσον ἐμεθύσθην, ὥστε δὲν συλλογίζομαι πλέον περὶ τοῦ τέλους τῆς πάλης ταύτης. Ἐχω ἤδη τόσον ἄρρος, ὥστε ἐπιθυμῶ νὰ ριφθῶ μετὰ σοῦ, τοῦ γενναίου λέοντος καὶ τῶν κυνῶν μας, κατὰ πάντων τῶν Βεδουίνων, τούτων.

Εἶτα δὲ ἱπποτικώτατα προσέθηκεν·

— Ἀληθῶς ἐγενήθην, ὅπως γίνω σύντροφός σου, διατρέχω τὰ δάση, πολεμῶ, καὶ αἰσθάνομαι ἐν ἐμοὶ κλίσιν ἀρειμάνιον. Λογίζω πλέον ὡς μηδὲν τοὺς ἐχθρούς μας καὶ ἀξίους μόνον ὅπως λακτίσω αὐτοὺς διὰ τῆς ἄκρας τοῦ ὑποδήματός μου. Ἰδοὺ.

— Εἶσαι θελκτικώτατη οὕτω! εἶπεν ὁ Ραούλ· εἶσαι προωρισμένη τῷ ὄντι διὰ τὸ ἔργον τῆς κυνηγοῦ· ἐν τῇ ἀρχαιότητι, οἱ ποιηταὶ ἠθέλον σὲ παραβάλλει πρὸς τὴν Ἄρτεμιν· θὰ ἦσο, ἄλλως τε, μία τῶν ὠραιότερων θεῶν.

— Ἄ! ἰδοὺ πάλιν!

Οἱ ἄραβες ἤρξαντο κινούμενοι.

— Ἰδοὺ, οἱ ἄθλιοι, ἔκραξεν ἡ μαρκησία, ὀπισθοχωροῦσιν. Ἄ! φίλε μου, ὅποιος θράμβος, ἐνίκησαμεν τὸν ἐχθρὸν καὶ ὑποχωρεῖ.

— Ὅχι εἰσέτι, ἀπήντησεν ὁ Ραούλ· ἡ ἐφοδος ἐπεραιώθη· ἤδη δὲ ἄρχεται ὁ ἀποκλεισμός, ὡς προεῖδον.

— Ἄς ἀρχίσωσι τὸν ἀποκλεισμόν! εἶπεν ἡ νεαρὰ γυνὴ μετ' ἐξάφνης. Ἐν τούτοις καὶ πάλιν ἐνίκησαμεν ὀλόκληρον στρατόν.

Καὶ ρίψασα τὸ βλέμμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῆς πάλης, ὑπέλαθεν ὑπερφάνως·

— Ἐφρονεῦθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἑκατὸν ἄνθρωποι! Μία ἑκατόμβη.

— Καὶ δὲν ἐτελείωσεν εἰσέτι ἡ σκηνή! εἶπεν ὁ Ραούλ, ἔχομεν ζωοτροφίας καὶ ὕδωρ!

— Ποῦ εἶναι τὸ ὕδωρ;

— Ὑπὸ τὴν ἄμμον, ἐντὸς τοῦ σπηλαίου αὐτοῦ· θὰ εὐρωμεν σκάπτοντες ὀλίγον.

— Καὶ αἱ ζωοτροφία;

— Οἱ δύο οὗτοι ἵπποι, οἵτινες ἔπεσον πρὸ τοῦ βράχου καὶ τοὺς ὀλοοὺς θὰ ψήσωμεν.

— Ἄλλ' ὁ Σελίμ ταχέως θὰ καταβροχθίσῃ αὐτούς.

— Ὅχι· θὰ ἀρκεσθῇ οὗτος καὶ οἱ κύνες μόνον τρώγοντες τοὺς νεκροὺς ἀνθρώπους.

— Εἶναι φοβερόν τοῦτο

— Ἐλα πάλιν! Ἀκόμη ἀνοσιᾶς!

Αὕτη ἐδίστασεν, εἶτα δὲ μετ' ἀδιαφορίας,

— Διὰ τί ὄχι; εἶπεν.

— Σὺ ἀποκαθίστασαι, ὡς βλέπω, θαυμασίως, ἔκραξεν ὁ Ραούλ· ὀλίγον ἔτι, ὡς ἤδη, δοκιμαζομένη καὶ ἡ ἀνατροφή σου θὰ γείνη ἐντελής.

Ἡ νεαρὴ γυνὴ ἐσκέφθη ὀλίγον, καὶ,

— Τί θὰ πράξωσιν αὐτοὶ τώρα; ἠρώτησεν.

ἘΡΑΟΥΛ ὅτι θὰ μᾶς στήσωσιν ἐνέδραν.

— Πιθανῶς, ἀλλ' ἔχομεν καλοὺς κύνες, ἀπήντησεν ὁ Ραούλ.

Καὶ ἐτοποθέτησεν ἕνα τῶν κυνῶν ἐπὶ τοῦ περιφράγματος του, ὅπισθεν τοῦ βράχου, συστήσας αὐτῷ νὰ προσέχῃ ὡς σκοπός.

Κατόπιν ἤρξατο σκάπτων τὴν ἄμμον καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τῆς μαρκησίας, ὅπως εὐρῆ ὕδωρ.

— Θὰ ἦναι εὐτύχημα, ἐὰν εὐρωμεν πηγὴν τινα κεκρυμμένην ἐνταῦθα, εἶπεν ἡ μαρκησία.

— Οὐδὲν ἀπλούστερον· ἡμεῖς οἱ κυνηγοὶ ἐκλέγομεν ἄστυλα ὡς αὐτὸ, προνοοῦντες ὅπως ὤσιν ἐφωδιασμένα ἀπὸ τὰ πάντα. Ἰδοὺ τὸ φρέαρ ἐγένετο.

— Τόσῳ τὸ καλλίτερον, διψῶ.

— Περίμεινον νὰ καθαρισθῇ τὸ ὕδωρ.

Ἰδοὺ ὁ κύων ἀνησυχεῖ.

ἘΡΑΟΥΛ διεθυβύνη πρὸς τὴν εἴσοδον, εἶδε

τὸν κῦνα στενοχωρούμενον, τὸ οὐδ' ἔχοντα τετα-
μένον, τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους πρὸς τὸ
ὑπερκείμενον τοῦ καταφυγίου ἕδαφος.

— Ὡ! εἶπε καθ' ἑαυτὸν, προσπαθοῦσι νὰ
ἔλθωσιν ἐκεῖθεν, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ ἤμεθα ἡ-
συχοί, δὲν εἶναι εὐκολον νὰ καταβῶσι.

Καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ φρέαρ.

— Τί συνέθη; ἠρώτησεν ἡ μαρκησία.

— Οὐδέν! οἱ Μαυριτινοὶ μας εἶναι ἄνωθεν
τῶν κεφαλῶν μας· πειρῶνται νὰ κατέλθωσιν
ἐνταῦθα· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, γνωρίζω
τὴν θέσιν.

— Τότε εἴμεθα ἡσυχοί;

— Καὶ ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ.

Ἐνεαὶ γυνὴ ἠπλησεν ὕδωρ διὰ τῆς χει-
ρὸς τῆς, καὶ ἔπιεν.

Ὁ κύων ἀνησύχει.

— Ἄφες αὐτοὺς, γηραιέ μου Σαῖδ, ἄφες
αὐτοὺς· οὐδὲν δύνανται νὰ πράξωσιν.

Ἄλλ' οὗτος ἔρρηξε φωνήν.

— Τί συμβαίνει λοιπόν; ἠρώτα ὁ κυνηγός·
ἔχουσι τὸ θράσος νὰ καταδιβάσωσιν ἀνθρώπους
διὰ σχοινίων;

Ἐξῆλθε προφυλασσόμενος ἐκ τοῦ σπηλαίου·
παρετήρησεν ἐν τῷ αἰθέρι καὶ ὠχρίασεν.

Οἱ ἄραβες εἶχον παρασκευάσει σχέδιον πο-
λεμικῆς, ὅπερ δὲν ἐφαντάζετο.

— Οἱ λησταί! ἐπιθύρῃσεν οὗτος, ἠτοίμασαν
βόμβας· θὰ μᾶς κατακόψωσιν εἰς τεμάχια.

Οἱ ἄραβες εἶχον τῷ ὄντι κατασκευάσει βομ-
βίδας, ἐκ πυριτοθῆκων πεπληρωμένων σφαιρῶν
καὶ πυριτιδος, παρεσκευάζοντο δὲ νὰ ρίψωσιν
αὐτὰς ἐν τῷ σπηλαίῳ ἄνωθεν τῶν βράχων, ὅτε
ὁ Ραούλ παρετήρησεν αὐτοὺς.

Εἰσῆλθε τρέχων.

— Ἀμέσως κατὰ γῆσι ἐφώνησε πρὸς τὴν
μαρκησίαν.

Μόλις εἶχε προφέρει τὰς λέξεις ταύτας, μία
πυριτοθήκη ἐπιπτεν ἐπὶ τοῦ ἕδαφους, ἐξερρυγο-
μένη πῦρ.....

(ἀκολουθεῖ.)

ΥΓΙΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Ἡ ἄνευ ὑγιεινῶν προφυλάξεων καὶ ἐγκαίρου
ιατρικῆς ἀρωγῆς μακροχρόνιος ἐξάσκησης ἐνί-
ων ἐπαγγελματίων τοῦ ἀνθρώπου διαφθείρει τὴν
ὑγίειαν αὐτοῦ.

Οὕτως· οἱ γραφεῖς, λογισταί, συντάκται ἐ-
φημερίδων καὶ ἐν γένει πάντες οἱ γράφοντες δι'
ὅλης τῆς ἡμέρας, καθήμενοι καὶ ἐργαζόμενοι
διανοητικῶς, πάσχουσιν, ἕνεκα συνθλίψεως τῶν
ἐνδοσθίων καὶ τοῦ θώρακος, δυσπεψίαν, ἀνίαν,
καχεξίαν, ἄσθμα, αἰμοπτυσίαν, φθίσιν.

Οἱ ράπται καὶ ὑποδηματοποιοί, ἕνεκα τῆς
παρὰ φύσιν στάσεως τοῦ σώματος ἐπὶ τῇ πολυ-
ώρῳ ἐργασίᾳ, ὑπόκεινται εἰς παθήσεις, οἷαι, ἰ-
σχιάσεις, ραχεωδυνία, ἀρθρολογίαι, ὑποχον-
δρία, ὀφθαλμία, τύφλωσις.

Οἱ γεωπόνοι, ἕνεκα ἐπιδρώσεων καὶ τῶν ἐ-
πηρεϊῶν ἐκ σφοδρῶν ἀνέμων καὶ ἐλαφροῦ ἱμα-
τισμοῦ, ἕνεκα τροφῆς κακῆς ἢ καὶ ἀνεπαρκούς,
ὑπόκεινται εἰς πλευρίτιδας, πνευμονίας, μαρα-
σμὸν καὶ φθίσιν.

Οἱ διαρκῶς ἰππεύοντες ταχυδρόμοι καὶ ἀγω-
γιάται ὑπόκεινται εἰς κήλας, αἱματοουρίας, πνευ-
μονίας· οἱ ἀχθοφόροι εἰς ἀνευρίσματα, κήλας,
αἰμοπτυσίαν, κεφαλαλίαν, ἀποπληξίαν.

Οἱ διὰ τοῦ πυρὸς ἐργαζόμενοι χαλκεῖς, σι-
δηρουργοί, κλειθροποιοί, χύται κλπ. ἐργαζόμε-
νοι ὑπὸ τὴν ἐπηρεϊαν τῆς λάμψεως τοῦ πυρὸς,
πάσχουσιν ὀφθαλμίαν καὶ τύφλωσιν, εἰσπνέ-
οντες δὲ τὰς ἐξατμίσεις τῶν ἀνθράκων καὶ με-
τάλλων πάσχουσι τοὺς πνεύμονας καὶ τοῦ χρο-
νου προϊόντος, καθίστανται ἀμνήμονες—ἕνεκα
τῆς τοῦ καύσωνος ἐπηρεϊας εἰς τὸν ἐγκέφαλον
—ἀσθματικοί, ἀποπληκτικοί, φθισικοί.

Οἱ τυπογράφοι, ἦτοι ἐργάται στοιχειοθέται,
ἕνεκα τῆς ἐντάσεως, εἰς ἣν ὁ ἐγκεφαλος αὐτῶν
ὑπάρχει καταδεδικασμένος διὰ τὴν εἰς τὸ χει-
ρῶ γραφον προσοχήν, ἕνεκα τῆς κοπώσεως, εἰς
ἣν ἡ ὄρασις αὐτῶν καθυποβάλλεται πρὸς δια-
κρίσιν τῶν τυπογραφικῶν λεπτῶν χαρακτήρων,
ἕνεκα τοῦ δι' ἔλλειψιν ἀερισμοῦ τῶν τυπογρα-
φείων μεμολυσμένων ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συσσω-

ρεύσεως πολλῶν ἐργατῶν ἀέρος ἀτμοσφαιρικοῦ,
οἱ πτωχοὶ στοιχειοθέται, ὄρθιοι πρὸ τῆς κάσσης
ἐπὶ ὠδεδκάρων μονοτόνων ἐργαζόμενοι, διαρκῶς
εἰσπνέοντες μεμολυσμένον ἀέρα, κατερρυ-
πωμένοι ἐκ κονιορτοῦ, δν παράγει ὁ χειρισμὸς
καὶ ἡ προσοχὴ, τῶν ἐκ μολύβδου καὶ ἀντιμω-
νίου γραμμάτων, ἀνεπαρκῶς μισθοδοτούμενοι ἐν
Ἀνατολῇ καὶ τούτου ἕνεκα κακῶς καὶ ἀνεπαρκῶς
τρεφόμενοι, οἱ ἐργάται, λέγομεν, οὗτοι πρῶτῳ
μῶς ἀποκαθίστανται μελαγχολικοί, ὑποχον-
δρικοί, ὄργανα ἄνευ πρωτοβουλίας, πρῶτιμοι
ὀμματουαλοφόροι, τυφλοὶ, ἀσθματικοί, φθισικοί.

Τεχνῖται ἄλλοι, οἷοι ζωγράφοι, στοιχειοχῶ-
νται, χρυσοχόοι, κασσιτεροχόοι, ἀργυρουργοί,
κεραμεῖς καὶ ἕτεροι κατεργαζόμενοι μέταλλα ἰ-
ωδιοῦχα ἀσθενοῦσιν ἢ θνήσκουσι συνεπείᾳ τῶν
ἐξατμίσεων τῶν παρ' αὐτῶν κατεργαζομένων
μετάλλων, τῶν εἰσπνεομένων παρὰ τῶν ἐργα-
τῶν τούτων ἀτμῶν ἢ καὶ τῶν εἰς τὸν στόμαχον
αὐτῶν εἰσπνέοντων δηλητηριωδῶν μορίων.

Οἱ σφαγεῖς βοῶν καὶ προβάτων—οὐ μὴν
δ' ἀλλὰ καὶ οἱ κρεοπῶλαι—ἐνιαχοῦ—οἱ βυρ-
σοδέψαι, οἱ τῶν διφθερῶν παρασκευασταί, οἱ
σαπωνοποιοί, οἱ κηροποιοὶ καὶ ἐν γένει οἱ ἀνά
χεῖρας ἔχοντες ἢ παρ' αὐτοὺς ἀποζούσας ὀσφραι-
νόμενοι ὕλας δυσώδεις, εἰ μὴ ἀπολυμαίνωσι τὰ
ἐργαστήρια αὐτῶν καὶ τὸ ἴδιον σῶμα καθάρωσι
καὶ δι' ἱματίων εἰδικῶν ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας
προφυλάσσωνται, οὐ μόνον εἰς τοὺς βλέποντας
αὐτοὺς ἐργαζομένους προξενοῦσιν ἀηδίαν, ἀλλὰ
καὶ εἰς ἑαυτοὺς περιποιοῦσι ἄσθματα, ὀφθαλμί-
ας, ἐρυσιπέλατα κλπ.

Οἱ ἀγαματοποιοί, λιθοξόοι, μυλωθροί, ἀρ-
τοποιοὶ καὶ ἐν γένει οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν
δικασκευὴν ἢ διάπλασιν ὕλων κονιδῶν ἢ οὐ-
σιῶν εὐκόλως μεταβαλλομένων εἰς κόνιν ὑπό-
κεινται εἰς παθήσεις, οἷαι κόρυζα, βήξ, πνευ-
μονία. Ἐξαιρετικῶς οἱ μυλωθροὶ ὑ-
πόκεινται εἰς κωφότητα διὰ τὸν πολὺν ἐν τοῖς
μυλῶσι θόρυβον τῶν ἀλεξικῶν πετρῶν καὶ λοι-
πῶν ἐργαλείων.

Τί δ' ἂν εἴποι τις περὶ τῶν διὰ παμμεγεθῶν
εργατῶν ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς εἰσχωρούντων

ἐργατῶν μεταλλείων; Τούτων τὰ παθήματά εἰ-
σι γνωστά καὶ πάμπολλα, διότι αὐτοῖς πόλεμον
ἔχουσι κεκηρυγμένον καὶ αὐτὰ τὰ ὑποχθόνια
στοιχεῖα.

ΦΟΒΕΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΣΙΝΩΠῃ

Ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀνταποκριτὴς τῆς
«Σταμπούλ» γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὀμίλος διεφθαρμένων νέων Τούρκων μετέβη
εἰς τι χωρίον, ἀπέχον τέσσαρας ὥρας ἀπὸ τῆς
Σινώπης. Ἐκεῖ εἰς τῶν νέων εἶδεν αἴφνης καλ-
λιπάρειον καὶ νεαρὰν γυναῖκα, σύζυγον ἐντίμου
χωρικοῦ, καὶ ἔνοχον πάθος πρὸς αὐτὴν ἐξέφρα-
σεν· ἀλλ' ἡ σώφρων γυνὴ ἀπέκρουσε μετὰ
βδελυγμίας τὰς ἀνοσίτους προτάσεις τοῦ νεανίου,
τότε δὲ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ ἀπεφάσισαν νὰ κα-
ταλάβωσιν ἐξ ἐφόδου τὴν οἰκίαν τῆς χωρικῆς,
ὅπως οὕτως ὁ φίλος των κορέσῃ τὰς κτηνώδεις
ὀρέξεις του. Καὶ ἀμέσως, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ,
ἐπωφεληθέντες οἱ βασιβοζούχοι οὗτοι τὴν ἐν
τοῖς ἀγροῖς ἀπουσίαν τοῦ συζύγου τῆς νεαρᾶς
γυναίκος, ὤρμησαν εἰς τὴν οἰκίαν· ἀλλ' ἡ θύρα
ἦν ἰσχυρὰ καὶ ἀντέστη εἰς τὰς ἐφόδους αὐτῶν.
Βλέποντες ὅτι ἠδυνάτουσαν νὰ διαρρήξωσιν αὐτὴν
ἐσκέψαντο νὰ κατορθώσωσι δι' ἀπειλῶν ὅ,τι ἀ-
πέτυχον διὰ τῆς βίας. Καὶ δὴ συσσωρεύσαντες
ξύλα καὶ φρύγανα περὶ τὴν οἰκίαν ἠπέλιθσαν
τὴν γυναῖκα ὅτι θὰ καύσωσιν αὐτὴν, ἐὰν μὴ πα-
ραδοθῇ. Ἀλλ' ἡ ἐνάρετος γυνὴ οὐδὲν ἀπήντησε
προτιμῶσα νὰ γείνη παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἢ
νὰ ζήσῃ ἀτιμαζομένη. Ἀποτυχόντος καὶ τοῦ
σχεδίου τούτου, οἱ παράφοροι νεανίαι ἠθέλησαν
νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὴν οἰκίαν διὰ τοῦ παραθύρου.
Ἐπρωμηθεύθησαν κλίμακα καὶ ὁ ἐραστής κρατῶν
ἐν τῇ δεξιᾷ πολύκροτον καὶ διὰ τῶν ὀδόντων
γιαταγάνιον ἤρξατο τῆς ἀνόδου. Ἡ θέσις τῆς
δυστήνου γυναίκος ἦτο φοβερά· οὐδεμία οὐδα-
μόθεν βοήθεια· μετ' ὀλίγον θὰ ἐπιπτε θῦμα τῆς
θηριωδίας· καὶ ποῦ, ἐν τῷ χωρίῳ τῆς καὶ οὐχὶ
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς καὶ ἐν πλήρει
μεσημβρίᾳ!! Βεβαίως, ἀναγνώστα, ἀγωνία με-

γάλη κατέχει ὑμᾶς καὶ ὡς ἐν θεάτρῳ κατὰ τὴν παράστασιν φοβεροῦ δράματος, ἐν ᾧ βλέπετε Σατανᾶν τινα ἔτοιμον νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τοῖς διαβολικοῖς σχεδίοις του, ἀναμένετε τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Ἀκούσατε καὶ τὴν ἀνέλπιστον λύσιν τοῦ ἐν Σινώπῃ δράματος. Ἡ χωρική κατανοήσασα ὅτι ἐξώθεν οὐδεμίαν εἶχε ἢ ἀναμείνη βοήθειαν, ἔλαβε γενναίαν ἀπόφασιν. Ὡπλίσθη διὰ τοῦ πελέκεως τοῦ μαγειρείου καὶ ἔδραμεν εἰς τὸ παράθυρον. Ὁ ἄρπαξ τῆς τιμῆς τῶν ἀπροστατεῦτων γυναικῶν ἔθηκεν ἤδη τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ περιζώματος τοῦ παραθύρου· μετ' ὀλίγον τὰ πάντα θὰ ἦσαν τετελειωμένα· ἀλλὰ βαρὺς κατέπεσεν αἴφνης ὁ πέλεκυς καὶ ἡ χεὶρ τοῦ νεανίου κατεκλίσθη αἱματόφυρτος εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ Τοῦρκος ἐγένετο ἔμμανῆς ὑπὸ τοῦ πόνου καὶ τῆς λύσεως, καὶ ἐκδίχθησιν πνέων ἔρριψε τὸ πολύχροτον καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς λαβόμενος τοῦ περιζώματος τοῦ παραθύρου ἠτοιμάζετο νὰ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸ δωμάτιον, ὅτε κατέπεσεν αὐτὸς ὁ πέλεκυς καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ κακούργου κατεκλίσθη πλησίον τῆς ἀριστερᾶς, τὸ αἷμα ἐροάντισε τοὺς ἐν τῇ ὁδῷ ὑπὸ τὴν κλίμακα ὠρουμένους συντρόφους του, αὐτὸς δὲ κατέπεσεν ὑπτίως καὶ συνέτριψε τὸ κρανίον του. Κατέφθασε—μόλις κατὰ τὸ τέλος τοῦ δράματος—ἡ ἀστυνομία καὶ τῶν μὲν τραυματίαν παρέδωκεν εἰς τὰς φροντίδας ἱατροῦ ἐκ Σινώπης ταχέως προσκληθέντος, ἔρριψε δὲ εἰς τὴν φυλακὴν... τοὺς συντρόφους του βεβαίως... ὦ, οὐχί! ἀναφωνεῖ ὁ ἀνταποκριτῆς τῆς «Σταμπούλ»· ἡ ἀστυνομία οὐδαμῶς ἐτάραξε τὴν ἡσυχίαν τῶν ἀξιολόγων τούτων ἀνθρώπων· ἔρριψεν εἰς τὰς ὑγράς καὶ σκοτεινὰς εἰρκτὰς τὴν ταλαιπώρον χωρικήν, διότι ὑπερήσπισε τὴν τιμὴν τῆς, ὡς καὶ ὅλην αὐτῆς τὴν οἰκογένειαν!

ΑΙ ΞΑΝΘΑΙ

Ἡ «Ἐπιθεώρησις» δημοσιεύει μετὰ φρασιν ὑποφυλλίδος τοῦ ἱατροῦ Ch. Schurik καταχωρηθείσης ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς ὑγιεινῆς», ἐξ αὐτῆς δ' ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Ξανθὴ εἶναι ἡ εὐεργετικὴ ἀπασῶν τῶν ἀνθρωπίνων γενεῶν μήτηρ, ἡ μήτηρ πασῶν τῶν γυναικῶν. Ξανθαὶ πᾶσαι αἱ θεαὶ τῆς ἀρχαίας μυθολογίας· Ξανθὴ ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀφροῦ τῆς θαλάσσης, ἡ λικνίζομένη ὑπὸ ἐρωτύλων κυμάτων· Ξανθαὶ ἡ Παλλὰς, ἡ ροδοδάκτυλος Ἥως, ἡ Δημήτηρ, ἡ διὰ στάχων ἐστεμμένη τὸ μέτωπον, ἡ Πομόνη, ἡ Χλωρίς, ἡ Ἀριάδνη, ἡ Τύχη· Ξανθαὶ αἱ Ὠραι, αἱ Χάριτες καὶ ἡ Ψυχὴ, ἡ γλυκεῖα οὖσι προσωποποιήσις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἡ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἀγαπωμένη. Ξανθαὶ ἐπίσης ἡ Διδώ, ἡ Κασσάνδρα, ἡ Σαλαμίτη τοῦ ἄσματος τῶν ἄσμάτων, ἡ Δάφνη τοῦ Πετράρχου, ἡ Ἀριμίδα, ἡ Ἑρμηνία, ἡ Κλορίνδη τοῦ Τάσσου, ἡ Ἀλκίνη τοῦ Ἀριόστου· αἱ ἡρώιδες τοῦ Ὀσσιανοῦ, αἱ κατοικοῦσαι εἰς τὰ νέφη, αἱ τοῦ Ἀρετίνου, αἵτινες λειποφυχοῦσιν ἐν τῷ Ἄδῃ, αἱ τοῦ Musset, αἵτινες ἀνάσσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ξανθὰς οἱ τε ζωγράφοι καὶ οἱ ποιηταὶ παριστῶσιν, ὁπόταν θέλωσι νὰ παραστήσωσι μορφὰς τῆς ιδεώδους καλλονῆς. Ἀκτινοβόλῃ ἐκ ξανθῶν πλοκάμων στεφάνῃ ἐστεμμένη παρίσταται ἡμῖν ἡ Παρθένοσ ὑπὸ τὸν χρωστήρα τοῦ Ραφαήλ, τοῦτ' αὐτὸ δὲ καὶ αἱ παρθένοι τοῦ Περουγίνου. Πρὸς τὸ χρυσόξανθον δὲ, πρὸς τὴν χρυσὴν τῆς κόμης ἀναλκμειν συμπαθοῦσι πρὸ πάντων Παῦλος ὁ ἐκ Βερώνης, ὁ Τιτιανὸς, ὁ Τιντορέτος, καὶ οἱ Βενετοὶ ζωγράφοι. Ξανθαὶ ἡ ὠραία Ἐλένη, ἡ Φρόνη, ἡ εἰκὼν αὕτη τῶν θεῶν, ἡ Δουκρητία Βοργία διὰ τοῦ ἡλίου διαπεποικιλμένην ἔχουσα τὴν κόμην, ἡ Jeanne d'Arc καὶ Sorel φύλακες, προστάτιδες τοῦ θρόνου βασιλέως τινός, (Καρόλου Ζ΄) ἡ ὠραία Παῦλα ἡ ἐκ Τουλούσης καὶ ἡ Νινὼν ἐξ Enclos ποθηταὶ καὶ ποθούμεναι καὶ μέχρις 70 ἑτῶν.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ὑποφυλλίδος ἀποσπῶμεν καὶ τὰ ἑξῆς: «Συνταγὴ περὶ τοῦ μέσου τοῦ παρέχειν καλλονὴν καὶ εἰς τὴν μάλλον δυσειδῆ». Ὡς εἶναι ἀπλούστατον, ὡς θὰ ἴδῃτε. «Νὰ ᾄδῃ πλουσία, νὰ ἔχῃ ὀλίγας σκέψεις καὶ νὰ ᾄδῃ εὐθυμῶς».

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Κατὰ τὴν ἀπὸ τινος γενομένην ἀπογραφὴν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὑπάρχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἱερεῖς τῶν διαφόρων θρησκευμάτων 35,325, δικασταὶ καὶ δικηγόροι 17,386, ἱατροὶ 22,936, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι 171,831, ἠθοποιοὶ θεάτρων 4,565 καὶ φωτογράφοι 6,661.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Ρωμανίας ἐκδίδονται ἐν συνόλῳ 53 ἐφημερίδες, ὧν 13 μὲν ἡμερήσιαι, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐβδομαδαῖαι ἢ δεκαπενθήμεροι. Ἐκ τῶν 53 τούτων δημοσιογραφικῶν φύλλων τὰ 45 ἐκδίδονται εἰς ρωμανικὴν γλῶσσαν, τὰ ἑξὲς ὑπόλοιπα 8 εἰς διαφόρους ἄλλας.

Ἄνα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὑπάρχουσι 17 ἐργοστάσια θεϊκῆς κινήσεως, ὧν 6 μὲν ἐν Γερμανίᾳ, 4 δ' ἐν Ἀμερικῇ, 3 ἐν Γαλλίᾳ, 2 ἐν Ἰταλίᾳ καὶ 2 ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ ἐτήσια παραγωγὴ τοῦ ἀντιπυρετικῆς τούτου φαρμάκου ἀνέρχεται εἰς 2,250,000 οὐγγίας.

Ἐκ τῆς τελευταίας ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων ἔργων ἐν Γαλλίᾳ ἀρούμεθα τὰς ἐπομένας ἀξιοσημειώτους πληροφορίας περὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν 31 δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἡ Γερμανία κατέχει τὴν πρώτην θέσιν· οἱ σιδηροδρομοὶ αὐτῆς ἔχουσιν ἔκτασιν 37,535 χιλιομέτρων. Μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ Γαλλία μετὰ 32,494 χιλιομέτρων. Τρίτη ἡ Ἀγγλία [30,983 χιλ.]. Τετάρτη ἡ Ρωσσία (26,483 χιλ.). Ἐν αὐτῇ περιλαμβάνεται καὶ ἡ Φιλανδία καὶ ἡ ὑπερκαυκάσιος χώρα, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ στρατηγικὸς σιδηροδρομὸς τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, ὅστις ἔχει ἔκτασιν 232 χιλ. Πέμπτη ἡ Αὐστροουγγαρία [22,613 χιλ.]. Ἑκτη ἡ Ἰταλία [10,354 χιλ.]. Ἑβδομὴ ἡ Ἰσπανία [9,185 χιλ.]. Ὀγδόη ἡ Σουηδία μετὰ τῆς Νορβηγίας [8,454 χιλ.]. Ἐννατον τὸ Βέλγιον [4,410 χιλ.]. Δεκάτη ἡ Ἑλβετία [2,758 χιλ.]. Τῶν λοιπῶν κρατῶν οἱ σιδηροδρομοὶ δὲν συμπεριλαμβάνονται· ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, ἅτε ἔχοντες μῆκος ἑλασσον τῶν 2,000 χιλ. δι' ἑκάστην

χώραν. Τῇ 31 δεκεμ. τοῦ 1884 τὸ ὅλικόν μῆκος τῶν σιδηροδρ. τῆς Εὐρώπης δὲν ὑπερέβαινε τὰς 189,216 χιλ. Τῇ 31 δεκεμβρίου τοῦ 1885 τὸ μῆκος αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 195,158 χιλ. Πλείονας νέας γραμμὰς κατεσκευάσεν ἡ Γαλλία, μετ' αὐτὴν ἡ Ρωσσία, εἶτα ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστροουγγαρία καὶ ἡ Ἀγγλία. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν τισὶ χώραις, ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ π. χ. τὸ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ σιδηροδρόμων καὶ ἡ συγκοινωνία εἶναι πλήρης, πασῶν τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν συνδεομένων νῦν διὰ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἐν ταῖς χώραις ταύταις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατασκευάζωνται σιδηροδρομοὶ ἐπ' ἄπειρον, ὥστε μετὰ τινὰ ἔτη ἡ τάξις αὐτῶν ἐν τῷ καταλόγῳ θὰ ὑποβιβασθῇ· Ἡ Ρωσσία δύναται νὰ κατασκευάσῃ γραμμὰς πενταπλάσιον μῆκος τῶν ἀγγλικῶν ἐργούσας, καὶ ὅμως ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐδάφους θὰ ὑπολείπεται τῆς Ἀγγλίας, καίτοι ἐν τῷ καταλόγῳ ἡ τάξις αὐτῆς θ' ἀνέλθῃ καὶ θὰ ὑπερβάλῃ αὐτήν.

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ

Δὲν εἶναι μῦθος τοῦ Αἰσώπου οὐδὲ τοῦ Λαφονταίνου, ἀλλὰ γεγονός μάλα ἀστείον, ὅπερ ἠκούσαμεν διηγουμένους αὐτόπτας μάστρας.

Ἐσχάτως εἰς τῶν ἀξιολόγων βουλευτῶν τοῦ ἰταλικοῦ κοινοβουλίου ἐταξείδευε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Εὐρίσκειτο δὲ μόνος ἐν τινὶ ἀμάξῃ τῆς πρώτης τάξεως, ὅτε αἴφνης ἠσθάνθη ὀδυνηρὸν νυγμὸν εἰς τὸ σκέλος. Ἀναζητήσας τὸ αἷτιον παρετήρησεν ὅτι Μελίσσα ἀδιάκριτος εἶχεν εἰσχωρήσει ὑπὸ τὴν περισκελίδα καὶ ἐκέντησεν αὐτοῦ τὴν σάρκα. Ὁ βουλευτὴς ἐξέβαλεν ἐν τάχει τὴν περισκελίδα, καὶ ἠθέλησε νὰ ἐκτινάξῃ αὐτὴν ἐκτὸς τῆς θυρίδος τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης ἵνα ἀποδιώξῃ τὸ ὄχληρὸν ἔντομον, ἀλλὰ τὸ ἔνδυμα ἐξέφυγε τῶν χειρῶν του καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία ἀστραπηδὸν τρέχουσα ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν ἀνεπιστρεπτὲ τοῦ ἀναπορεύκτου καλύματος τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ σώματός του. Νόησας τὴν γύμνωσίν του ἠσχύνθη ὡς ὁ Ἀδάμ,

ἀλλ' εὐτυχῶς Εὐά τις δὲν ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ δι' ἀτμοῦ τρέχοντος Παραδείσου ἐκείνου, οὐδ' ἡ φωνὴ τοῦ Παντοκράτορος ἐτάρασεν αὐτὸν διὰ τὴν τοιαύτην παράβασιν. Διὸ ἐσκέπτετο καὶ ἤλπικεν, ἅμα τῇ ἀφίξει τῆς ἀμαξοστοιχίας εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν, νὰ ἐξοικονομήσῃ ὅπωςδὲποτε τὴν δύσκολον ἐκείνην θέσιν του. Δυστυχῶς ὁ μὴ μολις ἔστη ἡ ἀμαξοστοιχία εἰς τὸν πλησιέστερον σταθμὸν, πλῆθος ταξιδιωτῶν, ἐν οἷς καὶ ἱκαναὶ Κυρίαί, ὠρμησαν νὰ εἰσέλθωσιν ἐν αὐτῇ. Μάτην ὁ βουλευτὴς ἔσπευσεν καταλάβῃ τὴν θύραν βοῶν καὶ διαμαρτυρούμενος ἡ ἡρωϊκῆ του ἀμυνα αὐτῆ κατ' οὐδὲν ἀνεχαίτισε τὴν ἐπιδρομὴν. Ὅτε δὲ εἰτελθόντες εὗρον ἐντὸς τῆς ἀμάξης ἄνθρωπον ἡμίμυμον μὲ ὄψιν παρηλλαγμένην. ἤρχισαν οἱ μὲν νὰ καγχάζωσιν, οἱ δὲ νὰ φεύγωσιν ἔντρομοι, ἐκλαβόντες αὐτὸν ὡς παράφρονα. Προσέδρομον τότε οἱ ἐν τῷ σταθμῷ χωροφύλακες καὶ κλητῆρες καὶ ἠθέλησαν νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ φρενοκομεῖον, τοῦθ' ὀπερ θὰ συνέβαινε, ἂν δὲν ἀνεγνωρίζετο ἐπὶ τέλους παρά τινος γνωρίμου, ὅστις ἔσπευσε νὰ καλύψῃ τὴν γύμνωσίν του.

Ἴσως ὁ ἀτυχὴς βουλευτὴς μελετῶν τὸ πάθημά του ἀπεφάσισεν ἤδη νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν περίοδον πρότασιν περὶ ἐντελοῦς ἐξοντώσεως τῶν ζωύριων, ἅτινα μεθ' ὅλην τὴν σμικρότητά των δύνανται νὰ φέρωσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ μάλιστα βουλευτὴν, εἰς τόσον δυσχερῆ θέσιν

Ἀκαδημία καὶ φρενοκομεῖον. — Τὸ ἐπόμενον ἀνεκδοτὸν ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐνίστε μεγάλη ἀπόστασις ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

Ὁ γάλλος μυθιστοριογράφος Γουστάδος Διμάρ, πάσχων πρό τινος τὰς φρένας, εἶχε κατα-

ληφθῆ ἰδίως ὑπὸ τῆς μονομανίας τοῦ μεγαλείου καὶ ἐκάστοτε ἐραντάζετο ἑαυτὸν ἐκλεγόμενον μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Πρό τινων ἡμερῶν μαθὼν, ὅτι προὔκειτο νὰ γένηται ἐκλογή ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν κενωθείσης θέσεως, ἐκάλεσεν ἀμαξηλάτην καὶ παρήγγειλεν αὐτῷ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ἀλλ' οἱ συγγενεῖς του, προειδοποιηθέντες ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, παρήγγειλαν κρύφα τῷ ἀμαξηλάτῃ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ ἀπεναντίς εἰς τὸ φρενοκομεῖον τῆς Ἀγ. Ἄννης, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Τῇ ἐπαύριον κατὰ συγχυρίαν ὁ αὐτὸς ἀμαξηλάτης βλέπει γέροντά τινα κληρικὸν ἀνερχόμενον ἐπὶ τῆς ἀμάξης του καὶ παραγγέλλοντα αὐτῷ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ὁ ἀγαθὸς ἀμαξηλάτης, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐντυπώσεως τῆς προτεραίας διατελῶν εἰσέτι, ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν, ὡσεὶ ἐννοῶν καὶ οἰκτεῖρων, μαστίσας δὲ τοὺς ἵππους ἔλαβεν ἀντίθετον διεύθυνσιν. Εἰς μάτην ὁ γέρον τῷ περητήρησεν ὅτι δὲν ἦν ἐκεῖνος ὁ δρόμος, οὗτος ὁ μὴ ἔσπευσε νὰ μεταφέρῃ τὸν ἐπιβάτην του εἰς τὸ φρενοκομεῖον. Ἐπὶ τέλους ὁ ἀκουσίως μεταφερόμενος ἠναγκάσθη διὰ κραυγῶν νὰ προσκαλέσῃ τὴν ἀστυνομίαν, ἐγνώσθη δὲ τότε, ὅτι ὁ γέρον κληρικὸς ἦν ὁ νεωστὶ ἐκλεγθεὶς ὡς μέλος τῆς Ἀκαδημίας ἐπίσκοπος Περρέν, ὅστις ὀλίγον ἐδέησεν ἀντὶ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἀναμένουσαν αὐτὸν Ἀκαδημίαν, νὰ μετενεχθῆ εἰς τὸ φρενοκομεῖον.

Πώλησις συζύγων. — Ὑπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ σύζυγοι, οἵτινες, ἅμα βρυνθῶσι τὴν γυναϊκά των, ἀπαλλάσσονται αὐτῆς ἀπλούστατα διὰ μιᾶς πωλήσεως. Ἐσχάτως κάποιός τις τοῦ Σίφυλδ, ὀνόματι Βούθρουδ, ἐπώλησε τὴν γυναϊκά του, συγκαταβατικώτατα, ἀντὶ πέντε σεληνίων εἰς τινα ἄλλον, Χάλλ ὀνόματι. Τὸ συμβόλαιον τῆς πωλήσεως—διότι ἡ πρᾶξις ἐγένετο κατὰ πᾶν νόμιμον—ἔχει ὡς ἐξῆς: «Ἐν τῷ καπηλείῳ τῆς «Βασιλικῆς Δρυὸς», ἐν Σίφυλδ, ὁ ὑποφαινόμενος Ἀβραάμ Βούθρουδ συγκατατίθεμαι νὰ πωλήσω τὴν γυναϊκά μου Κλάραν εἰς τὸν Οὐίλιαμ Χάλλ, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, εἰς τὸ ποσὸν τῶν ὅ σεληνίων».

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἔγγραφο εἶναι ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τε τοῦ πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ καὶ δύο μαρτύρων, μαρτύριον τῆς νομιμοφροσύνης τῶν κατοίκων τοῦ Σίφυλδ.

Ἀλλ' ἡ σύζυγος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ αὐτὴ δὲν εἶδε δυσθύμως τὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τὸν δευτέρου ἀνδρα διαβίβασίν της, ἔχουσα σπουδαίους λόγους, ὡς φαίνεται. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς σιγῆς, ἣν ἐτήρησε περὶ τοῦ γεγονότος, ἐνῶ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Ἀλλ' ἐν γένει αἱ πωλήσεις τῶν γυναικῶν, ἂν καὶ παράνομοι, δὲν εἶναι σπάνιοι εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ ἀγγλικῆ λαοῦ· ἀλλὰ σπανίως ἡ δικαιοσύνη ἐπεμβαίνει, καθότι οὐδεὶς τῶν ἐνδιαφερομένων ἐγείρει φωνὴν διαμαρτυρήσεως. Οὐδ' ἤθελε γνωσθῆ καὶ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος περίπτωσις αὕτη, ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς Χάλλ, ἐξεταζόμενος πρὸ τοῦ δικαστηρίου δὲν ἀπεκάλυπτεν ἐκὼν ἄκων ἐν τῇ φορᾷ τῆς ἀνακρίσεως τὰ τῆς τοσοῦτον πρωτοτύπου, ὅσον καὶ εὐθηνῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ.

×

Τὰ θαλάσσια λουτρά ἀφορμὴ διαζυγίου.

— Τοιαύτη τις ὑπόθεσις ἀνελήθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, ἔλαβε δὲ τὴν λύσιν αὐτῆς, ὡς συνήθως, εἰς τὰ δικαστήρια. Κύριός τις Δ..., κατασκευαστὴς λυχνίων πετρελαίου πρὸ καιροῦ νυμφευθεὶς εὐεῖδῃ νεαρᾷ γυναϊκᾷ, παρετήρησεν ὅτι ἡ ἀβρότης καὶ αἱ πρὸς αὐτὸν τρυφεραὶ περιποιήσεις ταύτης ἀπειροὶ τὸ πρῖν, ἐμειοῦντο ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀφότου αὕτη εἶχεν ἐπιχειρήσει θαλάσσια λουτρά. Τί συμβαίνει, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, μήπως ἡ θάλασσα βλάπτει αὐτὴν μᾶλλον ἢ ὠφελεῖ; Περίεργον, οἱ λουτρῶνες οὗτοι καθωρίσθησαν ὑπὸ ἐπιστημόνων πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτούς...» Καὶ οὕτως ἐβασανίζετο εἰς σκέψεις ὁ ταλαίπωρος ἐργοστασιάρχης, οὗ ἄλλως τε ἡ κεφαλὴ προσφυστέρα ἦν πρὸς κατασκευὴν λυχνίων ἢ πρὸς ἐξακρίθωσιν τοιούτων λεπτῶν θεμάτων. Ἡ ἄκρα αὐτοῦ ἀγαθότης ἀπέκλειε πᾶσαν ὑπόψιν. Ἐβλεπε τὴν κυρίαν του συχνὰ πυκνὰ ἐξερχομένην καὶ εἰσερχομένην, πάντοτε δὲ ἐπιστρέφουσαν οἱ-

καδὲ μετ' ἐπιστολῆς τινος, ἣν εὐθύμως καὶ περιέργως διεξήρχετο, εἶτα δὲ εἰς σκέψεις παραδιδόμενη κατεξέσχίζεν εἰς μύρια τεμάχια καὶ ἔρριπτεν ἀνά ἐν ἀπὸ τοῦ παραθύρου ρεμβάζουσα. Αἱ! ταῦτα τὸν ἀφύπνιζον ἀπὸ τοῦ νηδύμου ὑπνου του βεβαίως, ἀλλ' ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν. Ἐσκέπτετο ὅτι ἴσως ἄλλοις τις τοῦ ἐτάρασε τὴν συζυγικὴν γαλήνην, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ βεβαιωθῆ πρότερον. Ὡ τοῦ θαύματος! ἡμέραν τινα ἡ ἄπιστος ὑπηρέτρια τῷ ἐνεχείρισεν ἐπιστολὴν διὰ τὴν κυρίαν του. Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι δὲν ἐσκέφθη πολὺ ὅπως ἀνοίξῃ αὐτὴν· ἐκπληκτος δὲ παρετήρησεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας μέχρι τῆς ὑπογραφῆς ἦν γεγραμμένη μετὰ φράσεων σαφῶς ἐκδηλουσῶν τὴν πρὸς αὐτὸν ψυχρὰν τῆς κυρίας του διαγωγὴν. «Σὲ συνέλαβον, ἄπιστε ἀνεφώνησε περιπαθῶς ὁ τεχνίτης, πλὴν θὰ σὲ συλλάβω καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ». Ἐκτοτε παρηκολούθει τὰς κινήσεις τῆς γυναικὸς του· ἐκείνη καθυῦδεν, αὐτὸς μετὰ καρτερίας τὴν νύκτα παραθέτων τὰ τεμάχια τῶν ἐπιστολῶν, ὅσα ἠδύνατο νὰ συλλέξῃ, προσεπάθει νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεώς των. Τὸ κατώρθωσε καὶ τοῦτο. Ἡμέραν τινα τοὺς ἀνεῦρεν ἐν τινι ξενοδοχείῳ, ἀλλὰ δὲν ἦτο νῦν εὐτυχέστερος ἢ ἄλλοτε... ἡ κυρία του ὠμίλει σοβαρῶς, στάσιν ἐπίσης σοβαρὰν τηροῦσα, ὅτε δὲ ἠρωτήθη παρὰ τοῦ συζύγου, εἶπεν ὅτι ὁ κ. Α. ἦτο ἄκρος φίλος τῆς, ὅτι ἦτο ὁ πιστός της!

×

Ἀγγλος τις ὑποχονδριακὸς, θηρεύων σφοδρὰς συκινήσεις, εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ λεγομένην Αἴθουσαν τῆς Φρίκης. Ἐν αὐτῇ ἴσταται πρὸς τοῖς ἄλλοις μία λαιμητόμος μεθ' ὄλων αὐτῆς τῶν παραρτημάτων, μηδ' αὐτῆς τῆς ἐπικρεμαμένης βαρείας μαχαίρας ἐξαιρουμένης. Ἡ λαιμητόμος αὕτη κατὰ τὸν κατάλογον τοῦ μουσείου εἶναι αὕτη ἐκείνη, ἣτις ἀπεκεφάλισε Λουδοβίκον τὸν δέκατον ἔκτον. Ὁ περίεργος Ἀγγλος πλησιάζει, ἀνέρχεται ἐπαλλήλως καὶ ἡσύχως τὰς βαθμίδας. ἴσταται ἐπὶ τοῦ ἰκρίωματος καὶ παρατηρεῖ λεπτομερῶς τὸ ἀπαίσιον μηχανήμα. Τέλος δὲ, μὴ βλέπων ἐν τῇ αἰθούσῃ μηδὲνα, ὠφελεῖται ἐκ τῆς ἀπομονώ-

σεως ταύτης, καὶ θέτει τὸ μὲν σῶμα ἐπὶ τοῦ κηλωνίου, τὴν δὲ κεφαλὴν ἐν τῇ τομῇ τοῦ λαιμοῦ, θέλων ἵνα ἴδῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πλανωμένην ὑπὲρ τοῦ κοφίνου, ὅπου καταπίπτουσιν αἱ κεφαλαὶ τῶν καταδίκων.

... Αἴφνης, ὦ φρίκη! κλονισθέντος τοῦ μηχανισμοῦ, ἐξέρχεται ἐλατήριόν τι, καί... κρακί... ἰδοὺ ὁ ἐραστὴς τῶν σφοδρῶν συγκινήσεων συλλαμβάνεται καὶ συσφίγγεται περὶ τὸν τράχηλον οὕτως, ὥστε δὲν δύναται μῆτε νὰ κινηθῇ, μῆτε νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθέρως.

Μάτην πειρᾶται νὰπαλλάξῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ τοῦ συσφίγγοντος αὐτὸν φοβεροῦ κρῖκου. Ἄλλως ἢ ἐλαχίστη κίνησις, ἢ ἐλαχίστη προσπάθεια δύναται νὰ ἐπενέγκῃ τὴν πτώσιν τῆς μαχαίρας, ἣτις αἰωρεῖται φοβερὰ καὶ ἐτοιμόρροπος ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

Μάτην πειρᾶται νὰ κραυγᾷ, Ἐπειδὴ ὁ τὸν τράχηλον συσφίγγων ἐφιάλτης πνίγει τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ λάρυγγι. Ἄλλως τε ἡ αἴθουσα εἶναι κενή, καὶ οὐδεὶς θόρυβος ἀγγέλλει αὐτῷ τὴν παρουσίαν ἀνθρώπου τινὸς ἢ φύλακος. Δὲν δύναται ἄρα νὰ πράξῃ ἄλλο τι ἢ νὰ ἀναμένῃ ἐκεῖ ἡσύχως, συνιστῶν ἑαυτὸν εἰς τὸν ἀγαθὸν αὐτοῦ ἄγγελον. Ἀνέμενε λοιπὸν, ἐπὶ πόσα λεπτά; ἐπὶ πόσους αἰῶνας; Τίς οἶδε;

Ἄλλ' ἡ κατάστασις αὐτοῦ μετ' ὀλίγον δεινοῦται ἔτι μᾶλλον. Τὸ ψῦχος, ὅπερ κατέλαβεν ἤδη τὰ ἄκρα αὐτοῦ ἐπιφέρει μετ' ὀλίγον ἐπὶ τῆς βλεννομεμβράνης τῶν τῆς ρινὸς κοιλοτήτων γαργαλισμὸν, πρὸδρομον τοῦ καταρροϊσμοῦ. Ἐὰν πταρνυθῇ! τετέλεστα!... ἢ μάχαιρα καταπίπτει...

Εὐτυχῶς κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰσελθὼν εἰς τῶν φυλάκων, ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς δεινῆς ἐκείνης θέσεως.

×

Ἔθνικοι χαρακτῆρες. — Ὁ Ἄγγλος δύναται νὰ κατοικήσῃ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ χωρὶς νὰ γινώσκῃ τοὺς γείτονας αὐτοῦ. Ὁ Γάλλος μανθάνει τούτους εἰς διάστημα εἴκοσι τεσσάρων ὥρων. Ὁ δ' Ἕλληνας ἐν διαστήματι μιᾶς ὥρας.

Η ΜΕΘΗ ΚΑΕΠΤΕΙ

Ἐκ τοῦ θυλακίου	—	τὰ χρήματα.
Ἐκ τῆς οἰκογενείας	—	τὴν εἰρήνην.
Ἐκ τῆς ἐστίας	—	τὴν φαιδρότητα.
Ἐκ τῆς οἰκίας	—	τὴν ἀνάπαυσιν.
Ἐκ τῆς συζύγου	—	τὸν σύζυγον.
Ἐκ τῶν τέκνων	—	τὸν πατέρα.
Ἐκ τοῦ σώματος	—	τὴν ὑγίαν.
Ἐκ τῆς καρδίας	—	τὴν ἀγάπην.
Ἐκ τοῦ νοῦς	—	τὴν φρόνησιν.
Ἐκ τῆς ψυχῆς	—	τὴν ζωήν.

Οἱ μέθυσοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. (Α'. Κορινθ. στ. 10.)

Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ

Μικρὸν πυρετὸν δύναται ν' ἀναφλέξῃ ἐν δάσος καὶ μία σταγὼν μελάνης νὰ συγκλονήσῃ τὸν κόσμον. Ἄρκει τὸ μὲν πυρετὸν νὰ πέσῃ ἐπὶ ξηροῦ χόρτου, ἢ δὲ σταγὼν τῆς μελάνης νὰ μεταβληθῇ εἰς μεγαλοφυῆ ἰδέαν.

Ἡ μωρία εἶναι κολλητικὴ.

Ἡ εὐφυΐα μεταδίδεται μόνον δι' ἐνδομαλισμοῦ.

Ἡ εὐτυχία ὁμοιάζει τοὺς τυφλοὺς, ἅτε σπανίως ταξειδεύουσα μόνη. Συνήθως προπορεύεται αὐτῆς ὡς πρὸδρομος ἡ Ἐλπίς, καὶ τῇ ἀκολουθεῖ ὡς θυγάτηρ ἡ Ἀπογοήτευσις. Ἡ μὲν πρώτη ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ παρέρχεται, ἡ δὲ δευτέρα εἰσέρχεται καὶ παραμένει.

Ἡ ὁμιλία τῶν γυναικῶν ἐκθηλύνει. Ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκτραχύνει.

Πάντες αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην τρίτου φίλου, καὶ παρακαλοῦσι τὸν Θεὸν ἢ τὸν διάβολον νὰ ἐξαποστείλῃ ὅσφ τάχιον τὸ δῶρον τοῦτο.

ΑΙΝΙΓΜΑ 19ον

Βασιλεύω κ' ἔχω Κράτος τὰς ἐκτάσεις τοῦ αἰθέρος.
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς,
τέσσαρας θὰ ἴδῃς ἔψεις,
Τὸ φθινόπωρον, τὸ ἔαρ, τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος.

Γ. Ι. Π.